Euroopan unionin
virallinen lehti

C 35

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

64. vuosikerta

1. helmikuuta 2021

Sisältö

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2021/C 35/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V *Ilmoitukset*

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2021/C 35/02 Asia C-461/18 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 3.12.2020 – Valittajana Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd sekä muina osapuolina Distillerie Bonollo SpA ym. (Muutoksenhaku – Polkumyynti – Kiinasta peräisin olevan viinihapon tuonti – Valitus, jonka on tehnyt ensimmäisessä oikeusasteessa väliintulijana ollut osapuoli – Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan toisen kohdan toinen virke – Osittainen välivaiheen uudelleentarkastelu – Markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen aseman menettäminen tarkastelumenettelyn kuluessa – Lopullisen polkumyyntitullin muuttaminen – Normaaliarvon määrittäminen – Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 9 kohta – Liitännäisvalitus – Kumoamiskanne, jonka ovat nostaneet Euroopan unionin alueelle sijoittautuneet kilpailevat tuottajat – Tutkittavaksi ottaminen – Kysymys siitä, koskeeko toimi osapuolia suoraan – Toimivallan jako tuomion täytäntöönpanossa) 2

2021/C 35/03 Asia C-787/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 26.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Högsta förvaltningsdomstolen – Ruotsi) – Skatteverket v. Sögård Fastigheter AB (Ennakkoratkaisupyyntö – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan arvonlisäveron vähennyksen oikaisun tekee muu kuin alun perin vähennyksen tehnyt verovelvollinen – Se, että yhtiö myy yksityishenkilöille sellaisen kiinteistön, jonka se itse ja kiinteistön aikaisemmin omistanut yhtiö on antanut vuokralle – Se, että arvonlisäverovelvollisuus päättyy myytäessä kiinteistö yksityishenkilöille) 3

FI

2021/C 35/04 Asia C-815/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.12.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Federatie Nederlandse Vakbeweging v. Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft (Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 96/71/EY – 1 artiklan 1 ja 3 kohta ja 2 artiklan 1 kohta – Työntekijöiden lähettäminen työhön palvelujen tarjoamisen yhteydessä – Kansainvälisessä liikenteessä työskentelevät kuljettajat – Soveltamisala – Lähetetyn työntekijän käsite – Kabotaasiliikenne – 3 artiklan 1, 3 ja 8 kohta – SEUT 56 artikla – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Yleisesti sovellettaviksi julistetut työehtosopimukset) 3

2021/C 35/05 Asia C-823/18 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 25.11.2020 – Valittajana Euroopan komissio ja muuna osapuolena GEA Group AG (Muutoksenhaku – Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt – Tinastabilisaattoreiden ja epoksidoidun soijaöljyn ja estereiden Euroopan markkinat – Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten liiketietojen vaihto – 10 prosentin enimmäismäärän liikevaihdosta soveltaminen yhteen yrityksen muodostavista yksiköistä – Päätöksen, jolla muutetaan alkuperäisessä rikkomisen toteavassa päätöksessä määrättyä sakkoa, kumoaminen – Sakot – "Yrityksen" käsite – Yhteisvastuu sakon maksamisesta – Yhdenvertaisen kohtelun periaate – Sakon eräpäivä muuttamistapauksessa) 5

2021/C 35/06 Asia C-44/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 3.12.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superemo – Espanja) – Repsol Petróleo, SA v. Administración General del Estado (Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2003/96/EY – Energiatuotteiden ja sähkön verotus – 21 artiklan 3 kohta – Verotettavan tapahtuman puuttuminen – Energiatuotteiden kulutus lopullisten energiatuotteiden tuottamista varten sen laitoksen alueella, jossa ne on valmistettu, kun tämän kulutuksen yhteydessä syntyy väistämättä myös tuotteita, jotka eivät ole energiatuotteita) 5

2021/C 35/07 Asia C-49/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 25.11.2020 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Sähköinen viestintä – Yleispalvelu ja käyttäjien oikeudet sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla – Direktiivi 2002/22/EY – Verkot ja palvelut – 13 artikla – Yleispalveluvelvollisuuksien rahoittaminen – Jakojärjestelmä – Avoimuuden, markkinoiden mahdollisimman vähäisen vääristymisen, syrjimättömyyden ja oikeasuhteisuuden periaatteet) 6

2021/C 35/08 Asia C-59/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Wikingerhof GmbH & Co. KG v. Booking.com BV (Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – Tuomioistuimen toimivalta – 7 artiklan 1 ja 2 alakohta – Erityinen toimivalta sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa – Kanne, jolla vaaditaan kiellettäväksi kaupalliset menettelyt, joita pidetään kilpailuoikeuden vastaisina – Väite määräävän markkina-aseman väärinkäytöstä, joka ilmenee sopimusmääräysten kattamina kaupallisina menettelyinä – Internetissä toimiva majoitusten varaussivusto booking.com) 6

2021/C 35/09 Asia C-62/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.12.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul Bucureşti – Romania) – Star Taxi App SRL v. Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Bucureşti prin Primar General ja Consiliul General al Municipiului Bucureşti (Ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 56 artikla – Sovellettavuus – Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne – Direktiivi 2000/31/EY – 2 artiklan a alakohta – Käsite "tietoyhteiskunnan palvelut" – 3 artiklan 2 ja 4 kohta – 4 artikla – Sovellettavuus – Direktiivi 2006/123/EY – Palvelut – Luku III (palveluntarjoajien sijoittautumisvapaus) ja luku IV (Palvelujen vapaa liikkuvuus) – Sovellettavuus – 9 ja 10 artikla – Direktiivi (EU) 2015/1535 – 1 artiklan 1 kohdan e ja f alakohta – Käsite "palveluja koskeva määräys" – Käsite "tekninen määräys" – 5 artiklan 1 kohta – Ennakkoilmoituksen tekemättä jättäminen – Oikeus vedota säännökseen yksityistä vastaan – Toiminta, jossa saatetaan henkilöitä, jotka haluavat tehdä kaupunginsisäisen matkan, ja luvan saaneita taksinkuljettajia yhteyteen älypuhelinsovelluksen avulla – Luokitteleminen – Kansallinen säännöstö, jonka mukaan tällainen toiminta edellyttää ennakkolupaa) 7

2021/C 35/10 Yhdistetyt asiat C-72/19 P ja C-145/19 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 3.12.2020 – Valittajina Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh ja Khadiga Mahmoud El Gammal sekä muuna osapuolena Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku – Egyptin tilanteen johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet – Varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen – Luettelo henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joihin varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen kohdistuu – Kantajien nimien pysyttäminen – Kolmannen valtion viranomaisen päätös – Euroopan unionin neuvoston velvollisuus tarkastaa, että kolmannen valtion viranomaisen päätös on tehty kunnioittaen puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan – Perusteluvelvollisuus) 8

2021/C 35/11 Yhdistetyt asiat C-225/19 ja C-226/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.11.2020 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem – Alankomaat) – R.N.N.S. (C-225/19) ja K.A. (C-226/19) v. Minister van Buitenlandse Zaken (Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Yhteisön viisumisäännöstö – Asetus (EY) N:o 810/2009 – 32 artiklan 1 – 3 kohta – Viisumin epäämispäätös – Liite VI – Vakiolomake – Perustelut – Uhka yhden tai useamman jäsenvaltion yleiselle järjestykselle, sisäiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle taikka kansainvälisille suhteille – 22 artikla – Muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisten ennalta kuulemista koskeva menettely – Viisumin myöntämisen vastustaminen – Muutoksenhaku viisumin epäämispäätökseen – Tuomioistuinvalvonnan laajuus – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla – Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin) 10

2021/C 35/12 Asia C-269/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Cluj – Romania) – Banca B. SA v. A.A.A. (Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Direktiivi 93/13/ETY – Ehdon kohtuuttomuuden toteamisen seuraukset – Kohtuuttoman ehdon korvaaminen – Vaihtuvan korkokannan laskentatavan hyväksyttävyys – Asianosaisten ohjaaminen neuvottelemaan) . 10

2021/C 35/13 Asia C-302/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 25.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Istituto nazionale della previdenza sociale v. WS (Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2011/98/EU – Sellaisten kolmansista maista tulevien työntekijöiden oikeudet, joilla on yhdistelmälupa – 12 artikla – Oikeus yhdenvertaiseen kohteluun – Sosiaaliturva – Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa määriteltäessä oikeutta perhe-etuuteen suljetaan pois yhdistelmäluvan haltijan ne perheenjäsenet, jotka eivät asu kyseisessä jäsenvaltiossa) 11

2021/C 35/14 Asia C-303/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 25.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Istituto nazionale della previdenza sociale v. VR (Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2003/109/EY – Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asema – 11 artikla – Oikeus yhdenvertaiseen kohteluun – Sosiaaliturva – Jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan perhe-etuuden määrittämisessä ei oteta huomioon pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen perheenjäseniä, jotka eivät asu kyseisessä jäsenvaltiossa) 12

2021/C 35/15 Asia C-311/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.12.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nejvyšší správní soud – Tšekki) – BONVER WIN, a.s. v. Ministerstvo financí ČR (Ennakkoratkaisupyyntö – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Rajoitukset – Kansallinen säännöstö, jossa kielletään rahapelien järjestäminen tietyissä paikoissa – SEUT 56 artiklan sovellettavuus – Rajat ylittävän osatekijän olemassaolo) 12

2021/C 35/16 Asia C-320/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 3.12.2020 (ennakkoratkaisupyyntö – Verwaltungsgericht Berlin – Saksa) – Ingredion Germany GmbH v. Saksan liittotasavalta (Ennakkoratkaisupyyntö – Ympäristö – Direktiivi 2003/87/EY – Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä – 3 artiklan h alakohta – Uudet osallistujat – 10 a artikla – Päästöoikeuksien maksutonta jakamista koskeva siirtymäjärjestelmä – Päätös 2011/278/EU – 18 artiklan 1 kohdan c alakohta – Polttoaineita koskeva tuotantotaso – 18 artiklan 2 kohdan toinen alakohta – Asiaankuuluvan kapasiteetin käyttöasteen arvo) 13

2021/C 35/17 Asia C-352/19 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 3.12.2020 – Valittajana Région de Bruxelles-Capitale sekä muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku – Asetus (EY) N:o 1107/2009 – Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattaminen – Täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2324 – Tehoaineen glyfosaatti hyväksynnän uusiminen – SEUT 263 artikla – Alueellisen yksikön asiavaltuus – Kantajaa suoraan koskeva toimi) 13

2021/C 35/18 Asia C-372/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 25.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt ondernemingsrechtbank Antwerpen – Belgia) – Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) v. Weareone.World BVBA, Wecandance NV (Ennakkoratkaisupyyntö – Kilpailu – SEUT 102 artikla – Määräävän aseman väärinkäyttö – Kohtuuttomien hintojen käsite – Tekijänoikeuksien yhteishallinnointiyhteisö – Tosiasiallinen monopoli – Määräävä asema – Väärinkäyttö – Musiikkiteosten esittäminen musiikkifestivaaleilla – Asteikko, joka perustuu pääsylippujen myynnin bruttotuottoon – Kohtuullinen suhde yhteishallinnointiyhteisön suoritukseen nähden – Sen yhteishallinnointiyhteisön teosvalikoiman osuuden määrittäminen, joka on tosiasiallisesti esitetty) 14

2021/C 35/19 Asia C-445/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Østre Landsret – Tanska) – Viasat Broadcasting UK Ltd v. TV2/Danmark A/S ja Tanskan kuningaskunta (Ennakkoratkaisupyyntö – Valtiontuki – Julkisoikeudelliset yleisradioyhtiöt – SEUT 106 artiklan 2 kohta – Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut – Sisämarkkinoille soveltuva tuki – SEUT 108 artiklan 3 kohta – Ilmoittamatta jättäminen – Tuensaajan velvollisuus maksaa korkoa tuen sääntöjenvastaisuuden ajalta – Korkojen laskenta – Huomioon otettavat määrät) 15

2021/C 35/20 Asia C-510/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hof van beroep te Brussel – Belgia) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on AZ (Ennakkoratkaisupyyntö – Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Eurooppalainen pidätysmääräys – Puitepäätös 2002/584/YOS – 6 artiklan 2 kohta – Täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen käsite – 27 artiklan 2 kohta – Erityissääntö – 27 artiklan 3 kohdan g alakohta ja 4 kohta – Poikkeus – Syytteeseenpano "muusta rikoksesta" kuin siitä, joka oli luovuttamisen perusteena – Täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen suostumus – Täytäntöönpanojäsenvaltion virallisen syyttäjän suostumus) 16

2021/C 35/21 Asia C-767/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 3.12.2020 – Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivit 2009/72/EY ja 2009/73/EY – Sähkön ja maakaasun sisämarkkinat – Yhtäältä sähkön ja kaasun siirtoverkkojen hallinnoinnin ja toisaalta toimituksen ja tuotannon tehokas eriyttäminen – Riippumattomien kansallisten sääntelyviranomaisten perustaminen) 16

2021/C 35/22 Asia C-799/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 25.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Okresný súd Košice I – Slovakia) – NI, OJ ja PK v. Sociálna poisťovňa (Ennakkoratkaisupyyntö – Sosiaalipolitiikka – Direktiivi 2008/94/EY – 2 ja 3 artikla – Työntekijöiden suoja työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa – Käsitteet "maksamatta olevat työntekijöiden saatavat" ja "työnantajan maksukyvyttömyys" – Työtapaturma – Työntekijän kuolema – Korvaus aineettomasta vahingosta – Saatavan periminen työnantajalta – Mahdottomuus – Palkkaturvajärjestelmä) 17

2021/C 35/23 Asia C-455/18 P: Valitus, jonka Oliver Spieker on tehnyt 12.7.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-92/18, Oliver Spieker v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, 8.5.2018 antamasta määräyksestä 18

2021/C 35/24 Asia C-259/20 P: Valitus, jonka João Miguel Barata on tehnyt 11.6.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-81/18, Barata v. parlamentti, 2.4.2020 antamasta tuomiosta 18

2021/C 35/25 Asia C-307/20 P: Valitus, jonka Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf on tehnyt 9.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-445/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), 13.5.2020 antamasta tuomiosta 19

2021/C 35/26 Asia C-308/20 P: Valitus, jonka Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf on tehnyt 9.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-535/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), 13.5.2020 antamasta tuomiosta 19

2021/C 35/27 Asia C-309/20 P: Valitus, jonka Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf on tehnyt 9.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-443/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), 13.5.2020 antamasta tuomiosta 19

2021/C 35/28 Asia C-310/20 P: Valitus, jonka Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf on tehnyt 10.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-446/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), 13.5.2020 antamasta tuomiosta 20

2021/C 35/29 Asia C-311/20 P: Valitus, jonka Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf on tehnyt 10.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-444/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), 13.5.2020 antamasta tuomiosta 20

2021/C 35/30 Asia C-312/20 P: Valitus, jonka Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf on tehnyt 10.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-534/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), 13.5.2020 antamasta tuomiosta 20

2021/C 35/31 Asia C-316/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugali) on esittänyt 16.7.2020 – VO ym. v. SATA International – Azores Airlines SA 21

2021/C 35/32 Asia C-400/20 P: Valitus, jonka Dermavita Co. Ltd on tehnyt 21.8.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-104/19, Dermavita v. EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM), 25.6.2020 antamasta tuomiosta 21

2021/C 35/33 Asia C-465/20 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 25.9.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-778/16 ja T-892/16, Irlanti ym. v. komissio, 15.7.2020 antamasta tuomiosta 22

2021/C 35/34 Asia C-502/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Mons (Belgia) on esittänyt 5.10.2020 – TP v. Institut des Experts en Automobiles 23

2021/C 35/35 Asia C-521/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Itävalta) on esittänyt 19.10.2020 – J.P. v. B.d.S.L. 24

2021/C 35/36 Asia C-522/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof on esittänyt 19.10.2020 – OE v. VY 24

2021/C 35/37 Asia C-525/20: Ennakkoratkaisupyyntö – Conseil d'État (Ranska) – 19.10.2020 – Association France Nature Environnement v. Premier ministre ja Ministre de la Transition écologique et solidaire 25

2021/C 35/38 Asia C-538/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 21.10.2020 – Finanzamt B v. W AG 25

2021/C 35/39 Asia C-559/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Saarbrücken (Saksa) on esittänyt 26.10.2020 – Koch Media GmbH v. FU 26

2021/C 35/40 Asia C-573/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione tributaria provinciale di Parma (Italia) on esittänyt 30.10.2020 – Casa di Cura Città di Parma SpA v. Agenzia delle Entrate 27

2021/C 35/41 Asia C-574/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzgericht (Itävalta) on esittänyt 3.11.2020 – XO v. Finanzamt Waldviertel 28

2021/C 35/42 Asia C-576/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 4.11.2020 – CC v. Pensionsversicherungsanstalt 31

2021/C 35/43 Asia C-589/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgerichts Korneuburg (Itävalta) on esittänyt 10.11.2020 – JR v. Austrian Airlines AG 32

2021/C 35/44 Asia C-591/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 11.11.2020 – Reprensus GmbH v. S-V Pavlovi Trejd EOOD 32

2021/C 35/45 Asia C-594/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Markkinaoikeus (Suomi) on esittänyt 12.11.2020 – Kuluttaja-asiamies v. MiGame Oy 33

2021/C 35/46 Asia C-595/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 13.11.2020 – UE v. ShareWood Switzerland AG ja VF 33

2021/C 35/47 Asia C-596/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Törvényszék on esittänyt 12.11.2020 – DuoDecad Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága 34

2021/C 35/48 Asia C-598/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Satversmes tiesa (Latvia) on esittänyt 13.11.2020 – AS "Pilsētas zemes dienests" v. Latvijas Republikas Saeima 36

2021/C 35/49 Asia C-599/20: Ennakkoratkaisupyyntö – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) – 13.11.2020 – Baltic Master v. Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 36

2021/C 35/50 Asia C-601/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal d'arrondissement (Luxembourg) on esittänyt 13.11.2020 – Sovim SA v. Luxembourg Business Registers 37

2021/C 35/51 Asia C-613/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Salzburg (Itävalta) on esittänyt 18.11.2020 – CS v. Eurowings GmbH 39

2021/C 35/52 Asia C-614/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tallinna Halduskohus (Viro) on esittänyt 18.11.2020 – AS Lux Express Estonia v. Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium 40

Unionin yleinen tuomioistuin

2021/C 35/53 Asia T-714/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Adraces v. komissio (Välityslauseke – Kumppanuutta koskeva puitesopimus – Paikallinen Europe Direct – tiedotuspiste – Sopimuksen päättäminen syytä täsmentämättä – Oikeusvarmuus – Vilpittömän mielen periaate – Oikeasuhteisuus – Sopimuspuolen oikeuksien ja laillisten etujen kunnioittaminen – Oikeus hyvään hallintoon) 42

2021/C 35/54 Asia T-722/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Repsol v. EUIPO – Basic (BASIC) (EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki BASIC – Aiemmat kansalliset kauppanimet basic ja basic AG – Suhteelliset hylkäysperusteet – Sellaisen merkin käyttäminen liike-elämässä, jonka ulottuvuus ei ole vain paikallinen – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohta ja 53 artiklan 1 kohdan c alakohta (joista on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 4 kohta ja 60 artiklan 1 kohdan c alakohta) – Osittainen mitättömäksi julistaminen – Päätös, joka on tehty unionin yleisen tuomioistuimen kumottua aikaisemman päätöksen – Asian palauttaminen valituslautakuntaan – Palautuksen tekijän toimivallan puuttuminen – Asetuksen (EY) N:o 216/96 1 d artikla – Vastakanne) 42

2021/C 35/55 Asia T-247/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.12.2020 – Thunus ym. v. EIP (Henkilöstö – EIP:n henkilöstö – Palkkaus – Vuosittainen palkantarkistus – Oikeusvarmuus – Luottamuksensuoja – Henkilöstön kuuleminen – Perusteluvelvollisuus – Oikeasuhteisuus) 43

2021/C 35/56 Asia T-318/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.12.2020 – Thunus ym. v. EIP (Henkilöstö – EIP:n henkilöstö – Palkkaus – Vuosittainen palkantarkistus – Oikeusvarmuus – Luottamuksensuoja – Henkilöstön kuuleminen – Perusteluvelvollisuus – Oikeasuhteisuus) 44

2021/C 35/57 Asia T-620/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Ace of spades v. EUIPO – Krupp ja Borrmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kolmiulotteisen kuviomerkin JC JEAN CALL Champagne ROSÉ rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisemmat kolmiulotteiset EU-tavaramerkit – Suhteelliset hylkäysperusteet – Merkkien samankaltaisuus – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta [josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta]) – Maineelle ei aiheudu vahinkoa – Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta [josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 5 kohta]) 44

2021/C 35/58 Asia T-621/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Ace of spades v. EUIPO– Krupp ja Borrmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kolmiulotteisen kuviomerkin JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisemmat kolmiulotteiset EU-tavaramerkit – Suhteelliset hylkäysperusteet – Merkkien samankaltaisuus – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta [josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta]) – Maineelle ei aiheudu vahinkoa – Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta [josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 5 kohta]) 45

2021/C 35/59 Asia T-622/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Ace of spades v. EUIPO – Krupp ja Borrmann (JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kolmiulotteisen kuviomerkin JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisemmat kolmiulotteiset EU-tavaramerkit – Suhteelliset hylkäysperusteet – Merkkien samankaltaisuus – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta [josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta]) – Maineelle ei aiheudu vahinkoa – Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta [josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 5 kohta]) 46

2021/C 35/60 Asia T-705/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – GV v. komissio (Henkilöstö – Virkamiehet – Työpaikkakiusaaminen – Avustamispyyntö – Hakemuksen hylkääminen – Yksikön etu – Virkojen vastaavuuden noudattaminen – Kohtuullinen aika – Alustavan näytön puuttuminen – Vastuu) 46

2021/C 35/61 Asia T-819/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Man and Machine v. EUIPO – Bim Freelance (bim ready) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Kuviomerkki bim ready – Aiempi EU-kuviomerkki BIM freelance – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara ei ole – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta – Tavaramerkkihakemuksessa nimettyjen palvelujen rajoittaminen) 47

2021/C 35/62 Asia T-858/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – easyCosmetic Swiss v. EUIPO – UWI (easycosmetic) (EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki easyCosmetic – Ehdoton hylkäysperuste – Kuvailevuus – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)) 48

2021/C 35/63 Asia T-30/20: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Promed v. EUIPO – Centrumelektroniki (Promed) (EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-sanamerkki Promed – Ehdoton hylkäysperuste – Erottamiskyvyn puuttuminen – Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)) . . 48

2021/C 35/64 Asia T-190/20: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Almea v. EUIPO – Sanacorp Pharmahandel (Almea) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kuviomerkin Almea rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aiempi kansallinen sanamerkki MEA – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) 49

2021/C 35/65 Asia T-536/19: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.12.2020 – Militos Symvouleftiki v. komissio (Kumoamiskanne – Julkiset palveluhankinnat – Tarjouspyyntömenettely – Viestintätoimien järjestämisen alan palvelujen toimittaminen komission Kreikan-edustuston lukuun – Tarjouspyynnön peruuttaminen – Oikeussuojan tarpeen puuttuminen – Tutkimatta jättäminen) 50

2021/C 35/66 Asia T-792/19: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 4.12.2020 – Agepha Pharma v. EUIPO – Apogepha Arzneimittel (AGEPHA) (EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Väitteen peruuttaminen – Lausunnon antamisen raukeaminen) 50

2021/C 35/67 Asia T-185/20: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 1.12.2020 – Tikal Marine Systems v. EUIPO – Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel) (EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen – Lausunnon antamisen raukeaminen) 51

2021/C 35/68 Asia T-192/20: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 1.12.2020 – Tikal Marine Systems v. EUIPO – Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel) (EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen – Lausunnon antamisen raukeaminen) 51

2021/C 35/69 Asia T-685/20: Kanne 16.11.2020 – Asian Gear v. EUIPO – Multimox (skootteri) 52

2021/C 35/70 Asia T-686/20: Kanne 16.11.2020 – Asian Gear v. EUIPO – Multimox (skootteri) 53

2021/C 35/71 Asia T-695/20: Kanne 18.11.2020 – OG v. EIP 53

2021/C 35/72 Asia T-703/20: Kanne 27.11.2020 – Mylan Ireland v. EMA 54

2021/C 35/73 Asia T-706/20: Kanne 30.11.2020 – MiMedx Group v. EUIPO – DIZG (Epiflex) 55

2021/C 35/74 Asia T-711/20: Kanne 3.12.2020 – Puma v. EUIPO – CMS (CMS Italy) 56

2021/C 35/75 Asia T-712/20: Kanne 3.12.2020 – Škoda Investment v. EUIPO – Škoda Auto (nuoli, jossa on siipi) 57

2021/C 35/76 Asia T-715/20: Kanne 4.12.2020 – Degode v. EUIPO – Leo Pharma (Skinovea) 57

2021/C 35/77 Asia T-721/20: Kanne 9.12.2020 – Clean Sky 2 -yhteisyritys v. NG 58

2021/C 35/78 Asia T-722/20: Kanne 10.12.2020 – Far Polymers ym. v. komissio 59

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2021/C 35/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 28, 25.1.2021

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 19, 18.1.2021

EUVL C 9, 11.1.2021

EUVL C 443, 21.12.2020

EUVL C 433, 14.12.2020

EUVL C 423, 7.12.2020

EUVL C 414, 30.11.2020

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 3.12.2020 – Valittajana Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd sekä muina osapuolina Distillerie Bonollo SpA ym.

(Asia C-461/18 P) ([1])

(Muutoksenhaku – Polkumyynti – Kiinasta peräisin olevan viinihapon tuonti – Valitus, jonka on tehnyt ensimmäisessä oikeusasteessa väliintulijana ollut osapuoli – Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan toisen kohdan toinen virke – Osittainen välivaiheen uudelleentarkastelu – Markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen aseman menettäminen tarkastelumenettelyn kuluessa – Lopullisen polkumyyntitullin muuttaminen – Normaaliarvon määrittäminen – Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 9 kohta – Liitännäisvalitus – Kumoamiskanne, jonka ovat nostaneet Euroopan unionin alueelle sijoittautuneet kilpailevat tuottajat – Tutkittavaksi ottaminen – Kysymys siitä, koskeeko toimi osapuolia suoraan – Toimivallan jako tuomion täytäntöönpanossa)

(2021/C 35/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (edustajat: K. Adamantopoulos, dikigoros, ja P. Billiet, advocaat)

Muut osapuolet: Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl (edustajat: R. MacLean, solicitor ja A. Bochon, avocat), Comercial Química Sarasa SL, Europan unionin neuvosto (asiamiehet: H. Marcos Fraile ja M. B. Driessen, avustajanaan N. Tuominen, avocată), Euroopan komissio (asiamiehet: M. França, J.-F. Brakeland ja A. Demeneix)

Tuomiolauselma

1) Päävalitus hylätään.

2) Unionin yleisen tuomioistuimen 3.5.2018 antaman tuomion Distillerie Bonollo ym. vastaan neuvosto (T-431/12, EU:T:2018:251) tuomiolauselman 2 kohta kumotaan siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin velvoittaa Euroopan unionin neuvoston toteuttamaan kyseisen tuomion täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet.

3) Liitännäisvalitus hylätään muilta osin.

4) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd vastaa omista päävalitukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Distillerie Bonollo SpA:lle, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA:lle, Distillerie Mazzari SpA:lle ja Caviro Distillerie Srl:lle sekä Euroopan unionin neuvostolle ja Euroopan komissiolle päävalituksen johdosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

5) Euroopan komissio vastaa omista liitännäisvalitukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan neljä viidesosaa Distillerie Bonollo SpA:lle, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA:lle, Distillerie Mazzari SpA:lle ja Caviro Distillerie Srl:lle liitännäisvalituksen johdosta aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

6) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista liitännäisvalitukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.

(1) EUVL C 341, 24.9.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 26.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Högsta förvaltningsdomstolen – Ruotsi) – Skatteverket v. Sögård Fastigheter AB

(Asia C-787/18) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan arvonlisäveron vähennyksen oikaisun tekee muu kuin alun perin vähennyksen tehnyt verovelvollinen – Se, että yhtiö myy yksityishenkilöille sellaisen kiinteistön, jonka se itse ja kiinteistön aikaisemmin omistanut yhtiö on antanut vuokralle – Se, että arvonlisäverovelvollisuus päättyy myytäessä kiinteistö yksityishenkilöille)

(2021/C 35/03)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta förvaltningsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Skatteverket

Vastapuoli: Sögård Fastigheter AB

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettua neuvoston direktiiviä 2006/112/EY on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään kyseisen direktiivin 188 artiklan 2 kohdan nojalla, että kiinteistön luovuttajalla ei ole velvollisuutta oikaista ostoihin sisältyvästä arvonlisäverosta tehtyä vähennystä silloin, kun hankkija käyttää kyseistä kiinteistöä yksinomaan sellaisissa liiketoimissa, joiden osalta arvonlisävero saadaan vähentää, ja jossa säädetään myös, että hankkijalla on velvollisuus oikaista kyseistä vähennystä jäljellä olevalta oikaisukaudelta silloin, kun se puolestaan luovuttaa kiinteistön kolmannelle, jonka ei ole tarkoitus käyttää kiinteistöä tällaisissa liiketoimissa.

(1) EUVL C 72, 25.2.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.12.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Federatie Nederlandse Vakbeweging v. Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Asia C-815/18) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 96/71/EY – 1 artiklan 1 ja 3 kohta ja 2 artiklan 1 kohta – Työntekijöiden lähettäminen työhön palvelujen tarjoamisen yhteydessä – Kansainvälisessä liikenteessä työskentelevät kuljettajat – Soveltamisala – Lähetetyn työntekijän käsite – Kabotaasiliikenne – 3 artiklan 1, 3 ja 8 kohta – SEUT 56 artikla – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Yleisesti sovellettaviksi julistetut työehtosopimukset)

(2021/C 35/04)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Vastaajat: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Tuomiolauselma

1) Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 96/71/EY on tulkittava siten, että sitä sovelletaan rajat ylittävään palvelujen tarjoamiseen maantieliikenteen alalla.

2) Direktiivin 96/71 1 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että työntekijä, joka työskentelee kuljettajana kansainvälisessä tieliikenteessä hänen työnantajanaan olevan jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen ja toisessa jäsenvaltiossa, joka on muu kuin se, jossa työntekijä tavallisesti työskentelee, toimivan yrityksen välillä tehdyn tilausliikennesopimuksen puitteissa, on näissä säännöksissä tarkoitettu jäsenvaltion alueelle lähetetty työntekijä, jos hänen työnsä toteuttamisella on kyseessä olevana rajoitettuna aikana riittävä yhteys kyseiseen alueeseen. Tällaisen yhteyden olemassaolo ratkaistaan arvioimalla kokonaisuutena sellaisia seikkoja kuin asianomaisen työntekijän mainitulla alueella suorittamien tehtävien luonne, se, kuinka voimakas yhteys tämän työntekijän tehtävillä on kunkin sellaisen jäsenvaltion alueeseen, missä hän työskentelee, sekä se, kuinka suuri merkitys mainituilla siellä suoritetuilla tehtävillä on kuljetuspalvelun suorittamisessa kokonaisuutena.

   Se seikka, että kuljettaja, jonka jäsenvaltioon sijoittautunut yritys on asettanut toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen käyttöön, saa tehtävänsä suorittamiseen liittyvät määräykset viimeksi mainitulta yritykseltä taikka aloittaa tai päättää tehtäviensä suorittamisen sen kotipaikassa, ei itsessään riitä perusteeksi katsoa, että kuljettaja on direktiivissä 96/71 tarkoitetulla tavalla lähetetty tuon toisen jäsenvaltion alueelle, kun kuljettajan työn suorittamisella ei muiden seikkojen perusteella ole riittävää yhteyttä kyseiseen alueeseen.

3) Direktiivin 96/71 1 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että konsernisuhteen olemassaololla työntekijöiden käytettäväksi asettamista koskevan sopimuksen osapuolina olevien yritysten välillä ei sellaisenaan ole merkitystä arvioitaessa, onko kyseessä työntekijöiden lähettäminen.

4) Direktiivin 96/71 1 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että työntekijää, joka työskentelee tieliikenteessä kuljettajana ja joka hänen työnantajanaan olevan jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen välisen tilausliikennesopimuksen puitteissa ajaa kabotaasimatkoja muun kuin sen jäsenvaltion alueella, jossa hän tavallisesti työskentelee, on lähtökohtaisesti pidettävä sen jäsenvaltion alueelle lähetettynä työntekijänä, jossa kuljetukset suoritetaan. Kabotaasimatkan kesto on seikka, jolla ei ole merkitystä arvioitaessa, onko kyse tällaisesta työntekijän lähettämisestä, tämän kuitenkaan rajoittamatta kyseisen direktiivin 3 artiklan 3 kohdan mahdollista soveltamista.

5) Direktiivin 96/71 3 artiklan 1 ja 8 kohtaa on tulkittava siten, että kysymystä siitä, onko työehtosopimus julistettu yleisesti sovellettavaksi, on arvioitava asiaan sovellettavan kansallisen oikeuden perusteella. Kyseisissä säännöksissä tarkoitetun käsitteen piiriin kuuluu työehtosopimus, jota ei ole julistettu yleisesti sovellettavaksi mutta jonka noudattaminen on edellytyksenä sille, että sen soveltamisalaan kuuluvat yritykset vapautuvat soveltamasta toista työehtosopimusta, joka puolestaan on julistettu yleisesti sovellettavaksi ja jonka määräykset ovat pääasiallisesti samansisältöiset kuin tuon toisen työehtosopimuksen määräykset.

(1) EUVL C 122, 1.4.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 25.11.2020 – Valittajana Euroopan komissio ja muuna osapuolena GEA Group AG

(Asia C-823/18 P) [1]

(Muutoksenhaku – Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt – Tinastabilisaattoreiden ja epoksidoidun soijaöljyn ja estereiden Euroopan markkinat – Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten liiketietojen vaihto – 10 prosentin enimmäismäärän liikevaihdosta soveltaminen yhteen yrityksen muodostavista yksiköistä – Päätöksen, jolla muutetaan alkuperäisessä rikkomisen toteavassa päätöksessä määrättyä sakkoa, kumoaminen – Sakot – "Yrityksen" käsite – Yhteisvastuu sakon maksamisesta – Yhdenvertaisen kohtelun periaate – Sakon eräpäivä muuttamistapauksessa)

(2021/C 35/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi T. Christoforou, P. Rossi ja V. Bottka, sitten P. Rossi ja V. Bottka)

Muu osapuoli: GEA Group AG (edustajat: C. Wagner ja I. du Mont, Rechtsanwälte)

Tuomiolauselma

1) Unionin yleisen tuomioistuimen 18.10.2018 antama tuomio GEA Group v. komissio (T-640/16, EU:T:2018:700) kumotaan.

2) Asia T-640/16 palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.

3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

[1] EUVL C 93, 11.3.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 3.12.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superemo – Espanja) – Repsol Petróleo, SA v. Administración General del Estado

(Asia C-44/19) [1]

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2003/96/EY – Energiatuotteiden ja sähkön verotus – 21 artiklan 3 kohta – Verotettavan tapahtuman puuttuminen – Energiatuotteiden kulutus lopullisten energiatuotteiden tuottamista varten sen laitoksen alueella, jossa ne on valmistettu, kun tämän kulutuksen yhteydessä syntyy väistämättä myös tuotteita, jotka eivät ole energiatuotteita)

(2021/C 35/06)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Repsol Petróleo, SA

Vastaaja: Administración General del Estado

Tuomiolauselma

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 21 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä on tulkittava siten, että silloin kun laitos, joka tuottaa lämmitys- tai moottoripolttoaineina käytettäviksi tarkoitettuja energiatuotteita, kuluttaa itse tuottamiaan energiatuotteita ja saa tässä prosessissa väistämättä myös tuotteita, jotka eivät ole energiatuotteita ja joiden taloudellista arvoa käytetään hyväksi, se osa kulutuksesta, joka johtaa tällaisten muiden kuin energiatuotteiden syntymiseen, ei kuulu tässä säännöksessä energiatuotteista kannettavan veron verotettavan tapahtuman osalta säädetyn poikkeuksen soveltamisalaan.

(1) EUVL C 155, 6.5.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 25.11.2020 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-49/19) (1)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Sähköinen viestintä – Yleispalvelu ja käyttäjien oikeudet sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla – Direktiivi 2002/22/EY – Verkot ja palvelut – 13 artikla – Yleispalveluvelvollisuuksien rahoittaminen – Jakojärjestelmä – Avoimuuden, markkinoiden mahdollisimman vähäisen vääristymisen, syrjimättömyyden ja oikeasuhteisuuden periaatteet)

(2021/C 35/07)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehinään aluksi L. Nicolae, P. Costa de Oliveira ja G. Braga da Cruz, sittemmin L. Nicolae ja G. Braga da Cruz)

Vastaaja: Portugalin tasavalta (asiamiehinään L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa ja J. Marques, avustajanaan D. Silva Morais, advogado)

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(1) EUVL C 112, 25.3.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Wikingerhof GmbH & Co. KG v. Booking.com BV

(Asia C-59/19) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – Tuomioistuimen toimivalta – 7 artiklan 1 ja 2 alakohta – Erityinen toimivalta sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa – Kanne, jolla vaaditaan kiellettäväksi kaupalliset menettelyt, joita pidetään kilpailuoikeuden vastaisina – Väite määräävän markkina-aseman väärinkäytöstä, joka ilmenee sopimusmääräysten kattamina kaupallisina menettelyinä – Internetissä toimiva majoitusten varaussivusto booking.com)

(2021/C 35/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Wikingerhof GmbH & Co. KG

Vastaaja: Booking.com BV

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 7 artiklan 2 alakohtaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan kanteeseen, jolla pyritään saamaan kielletyksi tietty kantajan ja vastaajan välisessä sopimussuhteessa käytetty menettely ja joka perustuu väitteeseen siitä, että vastaaja on syyllistynyt kilpailuoikeuden vastaiseen määräävän markkina-aseman väärinkäyttöön.

(1) EUVL C 155, 6.5.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.12.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul Bucureşti – Romania) – Star Taxi App SRL v. Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Bucureşti prin Primar General ja Consiliul General al Municipiului Bucureşti

(Asia C-62/19) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 56 artikla – Sovellettavuus – Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne – Direktiivi 2000/31/EY – 2 artiklan a alakohta – Käsite "tietoyhteiskunnan palvelut" – 3 artiklan 2 ja 4 kohta – 4 artikla – Sovellettavuus – Direktiivi 2006/123/EY – Palvelut – Luku III (palveluntarjoajien sijoittautumisvapaus) ja luku IV (Palvelujen vapaa liikkuvuus) – Sovellettavuus – 9 ja 10 artikla – Direktiivi (EU) 2015/1535 – 1 artiklan 1 kohdan e ja f alakohta – Käsite "palveluja koskeva määräys" – Käsite "tekninen määräys" – 5 artiklan 1 kohta – Ennakkoilmoituksen tekemättä jättäminen – Oikeus vedota säännökseen yksityistä vastaan – Toiminta, jossa saatetaan henkilöitä, jotka haluavat tehdä kaupunginsisäisen matkan, ja luvan saaneita taksinkuljettajia yhteyteen älypuhelinsovelluksen avulla – Luokitteleminen – Kansallinen säännöstö, jonka mukaan tällainen toiminta edellyttää ennakkolupaa)

(2021/C 35/09)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Bucureşti

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Star Taxi App SRL

Vastaajat: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Bucureşti prin Primar General ja Consiliul General al Municipiului Bucureşti

Muut osapuolet: IB, Camera Națională a Taximetriştilor din România, D'Artex Star SRL, Auto Cobălcescu SRL ja Cristaxi Service SRL

Tuomiolauselma

1) Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY 2 artiklan a alakohtaa, jossa viitataan teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 9.9.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535 1 artiklan 1 kohdan b alakohtaan, on tulkittava siten, että kyseisissä säännöksissä tarkoitettuna "tietoyhteiskunnan palveluna" pidetään välityspalvelua, jossa korvausta vastaan saatetaan henkilöitä, jotka haluavat tehdä kaupunginsisäisen matkan, ja luvan saaneita taksinkuljettajia yhteyteen älypuhelinsovelluksen avulla ja jota varten mainitun palvelun tarjoaja on tehnyt palvelusopimuksia kyseisten kuljettajien kanssa kuukausimaksua vastaan mutta jossa se ei välitä niille tilauksia, määritä matkan hintaa, peri maksua kyseisiltä henkilöiltä, jotka maksavat suoraan taksinkuljettajalle, eikä myöskään valvo ajoneuvojen ja niiden kuljettajien laatua tai kuljettajien käyttäytymistä.

2) Direktiivin 2015/1535 1 artiklan 1 kohdan f alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna "teknisenä määräyksenä" ei pidetä paikallisviranomaisen antamaa säännöstöä, jossa edellytetään sellaisen välityspalvelun, jossa korvausta vastaan saatetaan henkilöitä, jotka haluavat tehdä kaupunginsisäisen matkan, ja luvan saaneita taksinkuljettajia yhteyteen älypuhelinsovelluksen avulla ja jota on pidettävä direktiivin 2015/1535 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna "tietoyhteiskunnan palveluna", suorittamiselta sellaisen ennakkoluvan saamista, jota muilta taksinvarauspalvelujen tarjoajilta oli edellytetty jo aiemmin.

3) SEUT 56 artiklaa, direktiivin 2000/31 3 artiklan 2 ja 4 kohtaa sekä palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY 16 artiklaa on tulkittava siten, ettei niitä voida soveltaa oikeusriitaan, jonka kaikki merkitykselliset osatekijät rajoittuvat yhden jäsenvaltion sisälle.

   Direktiivin 2000/31 4 artiklaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta jäsenvaltion säännöstöön, jossa edellytetään sellaisen välityspalvelun, jossa korvausta vastaan saatetaan henkilöitä, jotka haluavat tehdä kaupunginsisäisen matkan, ja luvan saaneita taksinkuljettajia yhteyteen älypuhelinsovelluksen avulla ja jota on pidettävä direktiivin 2000/31 2 artiklan a alakohdassa, jossa viitataan direktiivin 2015/1535 1 artiklan 1 kohdan b alakohtaan, tarkoitettuna "tietoyhteiskunnan palveluna", suorittamiselta sellaisen ennakkoluvan saamista, jota muilta taksinvarauspalvelujen tarjoajilta oli edellytetty jo aiemmin.

   Direktiivin 2006/123 9 ja 10 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jossa edellytetään sellaisen välityspalvelun, jossa korvausta vastaan saatetaan henkilöitä, jotka haluavat tehdä kaupunginsisäisen matkan, ja luvan saaneita taksinkuljettajia yhteyteen älypuhelinsovelluksen avulla, suorittamiselta ennakkoluvan saamista, jos kyseisen luvan saamisedellytykset eivät vastaa kyseisissä artikloissa säädettyjä vaatimuksia siitä syystä, että niillä asetetaan muun muassa kyseiseen palveluun soveltumattomia teknisiä vaatimuksia, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava.

(1) EUVL C 164, 13.5.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 3.12.2020 – Valittajina Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh ja Khadiga Mahmoud El Gammal sekä muuna osapuolena Euroopan unionin neuvosto

(Yhdistetyt asiat C-72/19 P ja C-145/19 P) (1)

(Muutoksenhaku – Egyptin tilanteen johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet – Varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen – Luettelo henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joihin varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen kohdistuu – Kantajien nimien pysyttäminen – Kolmannen valtion viranomaisen päätös – Euroopan unionin neuvoston velvollisuus tarkastaa, että kolmannen valtion viranomaisen päätös on tehty kunnioittaen puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan – Perusteluvelvollisuus)

(2021/C 35/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

(Asia C-72/19 P)

Valittajat: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh ja Khadiga Mahmoud El Gammal (edustajat: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, sekä G. Martin, C. Enderby Smith ja F. Holmey, solicitors)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: aluksi J. Kneale ja V. Piessevaux, sitten A. Antoniadis ja V. Piessevaux)

(Asia C-145/19 P)

Valittajat: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, joka toimii omissa nimissään sekä Suzanne Saleh Thabetin ja Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarakin nimissä, kaikki kolme Mohamed Hosni Elsayed Mubarakin perillisiä (edustajat: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith ja F. Holmey, solicitors)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: aluksi J. Kneale ja V. Piessevaux, sitten M. Balta ja V. Piessevaux)

Tuomiolauselma

1) Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 22.11.2018 antama tuomio Saleh Thabet ym. v. neuvosto (T-274/16 ja T-275/16, ei julkaistu, EU:T:2018:826) kumotaan siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on hylännyt sillä kanteet, joissa vaaditaan Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/172/YUTP muuttamisesta 18.3.2016 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2016/411 ja Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/172/YUTP muuttamisesta 21.3.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/496 kumoamista.

2) Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 12.12.2018 antama tuomio Mubarak v. neuvosto (T-358/17, ei julkaistu, EU:T:2018:905), kumotaan.

3) Päätökset 2016/411 ja 2017/496 kumotaan siltä osin kuin ne koskevat Suzanne Saleh Thabetia, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarakia ja Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarakia sekä Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekhia ja Khadiga Mahmoud El Gammalia.

4) Päätös 2017/496, Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 270/2011 täytäntöönpanosta 21.3.2017 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/491, Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/172/YUTP muuttamisesta 21.3.2018 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2018/466 ja Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 270/2011 täytäntöönpanosta 21.3.2018 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/465 kumotaan siltä osin kuin kyseiset toimet koskevat Mohamed Hosni Elsayed Mubarakia.

5) Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan sekä ensimmäisessä oikeusasteessa käydystä menettelystä että nyt käydystä muutoksenhakumenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

(1) EUVL C 155, 6.5.2019.
EUVL C 148, 29.4.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.11.2020 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem – Alankomaat) – R.N.N.S. (C-225/19) ja K.A. (C-226/19) v. Minister van Buitenlandse Zaken

(Yhdistetyt asiat C-225/19 ja C-226/19) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Yhteisön viisumisäännöstö – Asetus (EY) N:o 810/2009 – 32 artiklan 1 – 3 kohta – Viisumin epäämispäätös – Liite VI – Vakiolomake – Perustelut – Uhka yhden tai useamman jäsenvaltion yleiselle järjestykselle, sisäiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle taikka kansainvälisille suhteille – 22 artikla – Muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisten ennalta kuulemista koskeva menettely – Viisumin myöntämisen vastustaminen – Muutoksenhaku viisumin epäämispäätökseen – Tuomioistuinvalvonnan laajuus – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla – Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin)

(2021/C 35/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Pääasioiden asianosaiset

Kantajat: R.N.N.S. (C-225/19) ja K.A. (C-226/19)

Vastaaja: Minister van Buitenlandse Zaken

Tuomiolauselma

Yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 810/2009, sellaisena kuin se on muutettuna 26.6.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 610/2013, 32 artiklan 2 ja 3 kohtaa, luettuina Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava yhtäältä siten, että niissä velvoitetaan jäsenvaltio, joka on tehnyt lopullisen päätöksen viisumin epäämisestä asetuksen N:o 810/2009, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 610/2013, 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan vi alakohdan nojalla jonkin toisen jäsenvaltion vastustettua viisumin myöntämistä, ilmoittamaan päätöksessään jäsenvaltio, joka on tällaisen vastustuksen esittänyt, tähän vastustukseen pohjautunut nimenomainen epäämisperuste ja tämän mukana tarvittaessa kyseisen vastustuksen syiden pääsisältö sekä viranomainen, jonka puoleen viisumin hakija voi kääntyä saadakseen tietoonsa kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa käytettävissä olevat oikeussuojakeinot, ja toisaalta siten, että jos epäämispäätökseen on haettu muutosta asetuksen N:o 810/2009, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 610/2013, 32 artiklan 3 kohdan nojalla, tämän päätöksen tehneen jäsenvaltion tuomioistuimet eivät voi tutkia aineellisesti sen laillisuutta, että jokin toinen jäsenvaltio on vastustanut viisumin myöntämistä.

([1]) EUVL C 187, 3.6.2019

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Cluj – Romania) – Banca B. SA v. A.A.A.

(Asia C-269/19) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Direktiivi 93/13/ETY – Ehdon kohtuuttomuuden toteamisen seuraukset – Kohtuuttoman ehdon korvaaminen – Vaihtuvan korkokannan laskentatavan hyväksyttävyys – Asianosaisten ohjaaminen neuvottelemaan)

(2021/C 35/12)

Oikeudenkäyntikieli:romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Cluj

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Banca B. SA

Vastaaja: A.A.A.

Tuomiolauselma

Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sen jälkeen kun ehdot, joissa määritetään vaihtuvan korkokannan vahvistamismekanismi pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa lainasopimuksessa, on todettu kohtuuttomiksi, ja kun tämä sopimus ei voi olla olemassa kyseisten kohtuuttomien ehtojen poistamisen jälkeen, kun kyseisen sopimuksen pätemättömäksi toteamisesta aiheutuisi kuluttajalle erityisen haitallisia vaikutuksia ja kun ei ole mitään kansallisen oikeuden dispositiivista säännöstä, kansallisen tuomioistuimen on ryhdyttävä koko kansallinen oikeutensa huomioon ottaen kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin kuluttajan suojaamiseksi erityisen haitallisilta vaikutuksilta, joita kyseessä olevan sopimuksen pätemättömäksi toteamisesta voisi aiheutua. Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa mikään ei ole esteenä muun muassa sille, että kansallinen tuomioistuin kehottaa asianosaisia neuvottelemaan korkokannan laskentatavan vahvistamiseksi, kunhan se vahvistaa näiden neuvottelujen puitteet ja kunhan niillä pyritään luomaan sopimuspuolten oikeuksien ja velvollisuuksien välille todellinen tasapaino, jossa otetaan huomioon erityisesti direktiivin 93/13 taustalla oleva kuluttajansuojan tavoite.

(1) EUVL C 238, 15.7.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 25.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Istituto nazionale della previdenza sociale v. WS

(Asia C-302/19) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2011/98/EU – Sellaisten kolmansista maista tulevien työntekijöiden oikeudet, joilla on yhdistelmälupa – 12 artikla – Oikeus yhdenvertaiseen kohteluun – Sosiaaliturva – Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa määriteltäessä oikeutta perhe-etuuteen suljetaan pois yhdistelmäluvan haltijan ne perheenjäsenet, jotka eivät asu kyseisessä jäsenvaltiossa)

(2021/C 35/13)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Istituto nazionale della previdenza sociale

Vastaaja: WS

Tuomiolauselma

Kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmälupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä sekä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/98 12 artiklan 1 kohdan e alakohtaa tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka nojalla kyseisen direktiivin 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetun yhdistelmäluvan haltijan perheenjäseniä, jotka eivät asu kyseisessä jäsenvaltiossa vaan kolmannessa maassa, ei oteta huomioon määritettäessä oikeutta sosiaaliturva-etuuteen, kun taas mainitun jäsenvaltion kansalaisten perheenjäsenet, jotka asuvat kolmannessa maassa, otetaan tässä huomioon.

(1) EUVL C 288, 26.8.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 25.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Istituto nazionale della previdenza sociale v. VR

(Asia C-303/19) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2003/109/EY – Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asema – 11 artikla – Oikeus yhdenvertaiseen kohteluun – Sosiaaliturva – Jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan perhe-etuuden määrittämisessä ei oteta huomioon pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen perheenjäseniä, jotka eivät asu kyseisessä jäsenvaltiossa)

(2021/C 35/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Istituto nazionale della previdenza sociale

Vastaaja: VR

Tuomiolauselma

Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY 11 artiklan 1 kohdan d alakohtaa tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan kyseisen direktiivin 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetun pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen perheenjäseniä, jotka eivät asu kyseisessä jäsenvaltiossa vaan kolmannessa maassa, ei oteta huomioon määritettäessä oikeutta sosiaaliturva-etuuteen, kun taas mainitun jäsenvaltion kansalaisten perheenjäsenet, jotka asuvat kolmannessa maassa, otetaan huomioon, jos kyseinen jäsenvaltio ei ole ilmaissut aikomustaan vedota kyseisen direktiivin 11 artiklan 2 kohdan nojalla sallittuun poikkeukseen tasavertaisesta kohtelusta saattaessaan kyseistä direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä.

([1]) EUVL C 288, 26.8.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.12.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nejvyšší správní soud – Tšekki) – BONVER WIN, a.s. v. Ministerstvo financí ČR

(Asia C-311/19) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Rajoitukset – Kansallinen säännöstö, jossa kielletään rahapelien järjestäminen tietyissä paikoissa – SEUT 56 artiklan sovellettavuus – Rajat ylittävän osatekijän olemassaolo)

(2021/C 35/15)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Kantaja: BONVER WIN, a.s.

Vastaaja: Ministerstvo financí ČR

Tuomiolauselma

SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan sellaisen jäsenvaltioon sijoittautuneen yhtiön tilanteeseen, joka on menettänyt lupansa järjestää onnenpelejä sen jälkeen, kun kyseisessä jäsenvaltiossa on tullut voimaan säännöstö, jossa määritetään paikat, joissa tällaisia pelejä on sallittua järjestää, ja jota sovelletaan erotuksetta kaikkiin palvelujen tarjoajiin, jotka harjoittavat toimintaansa kyseisen jäsenvaltion alueella, riippumatta siitä, tarjoavatko palvelujen tarjoajat palveluita kyseisen jäsenvaltion kansalaisille vai muiden jäsenvaltioiden kansalaisille, silloin, kun osa sen asiakaskunnasta tulee muusta jäsenvaltiosta kuin sen sijoittautumisvaltiosta.

(1) EUVL C 213, 24.6.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 3.12.2020 (ennakkoratkaisupyyntö – Verwaltungsgericht Berlin – Saksa) – Ingredion Germany GmbH v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-320/19) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Ympäristö – Direktiivi 2003/87/EY – Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä – 3 artiklan h alakohta – Uudet osallistujat – 10 a artikla – Päästöoikeuksien maksutonta jakamista koskeva siirtymäjärjestelmä – Päätös 2011/278/EU – 18 artiklan 1 kohdan c alakohta – Polttoaineita koskeva tuotantotaso – 18 artiklan 2 kohdan toinen alakohta – Asiaankuuluvan kapasiteetin käyttöasteen arvo)

(2021/C 35/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ingredion Germany GmbH

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Tuomiolauselma

Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU 18 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että päästöoikeuksien jakamiseksi maksutta uusille osallistujille sovellettava kapasiteetin käyttöaste on rajoitettu arvoon, joka on alle 100 prosenttia.

(1) EUVL C 2 46, 22.7.2019

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 3.12.2020 – Valittajana Région de Bruxelles-Capitale sekä muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-352/19 P) (1)

(Muutoksenhaku – Asetus (EY) N:o 1107/2009 – Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattaminen – Täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2324 – Tehoaineen glyfosaatti hyväksynnän uusiminen – SEUT 263 artikla – Alueellisen yksikön asiavaltuus – Kantajaa suoraan koskeva toimi)

(2021/C 35/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Région de Bruxelles-Capitale (edustaja: A. Bailleux, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: X. Lewis, F. Castillo de la Torre, I. Naglis ja F. Castilla Contreras)

Tuomiolauselma

1. Valitus hylätään.

2. Région de Bruxelles-Capitale velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(1) EUVL C 220, 1.7.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 25.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt ondernemingsrechtbank Antwerpen – Belgia) – Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) v. Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(Asia C-372/19) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kilpailu – SEUT 102 artikla – Määräävän aseman väärinkäyttö – Kohtuuttomien hintojen käsite – Tekijänoikeuksien yhteishallinnointiyhteisö – Tosiasiallinen monopoli – Määräävä asema – Väärinkäyttö – Musiikkiteosten esittäminen musiikkifestivaaleilla – Asteikko, joka perustuu pääsylippujen myynnin bruttotuottoon – Kohtuullinen suhde yhteishallinnointiyhteisön suoritukseen nähden – Sen yhteishallinnointiyhteisön teosvalikoiman osuuden määrittäminen, joka on tosiasiallisesti esitetty)

(2021/C 35/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

ondernemingsrechtbank Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Vastaaja: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Tuomiolauselma

SEUT 102 artiklaa on tulkittava siten, että kyseisessä artiklassa tarkoitettua markkina-aseman väärinkäyttöä ei ole se, että yhteishallinnointiyhteisö, jolla on tosiasiallinen monopoli jäsenvaltiossa, asettaa musiikkitapahtumien järjestäjille musiikkiteosten välittämistä yleisölle koskevan oikeuden osalta asteikon, jossa

— tekijänoikeuskorvaukset lasketaan pääsylippujen myynnin bruttotuottoon sovellettavan tariffin pohjalta ilman, että kyseisestä tuotosta voidaan vähentää kaikki festivaalin järjestämisestä aiheutuneet kulut, joilla ei ole yhteyttä kyseisellä festivaalilla esitettyihin musiikkiteoksiin, edellyttäen, että kun otetaan huomioon kyseisen asian kaikki merkitykselliset olosuhteet, kyseistä asteikkoa soveltavan hallinnointiyhteisön tosiasiallisesti asettamat korvaukset eivät ole liiallisia ottaen huomioon muun muassa teosten käytön luonne ja laajuus, kyseisen käytön synnyttämä taloudellinen arvo ja kyseisen hallinnointiyhteisön suoritusten taloudellinen arvo, mikä kansallisen tuomioistuimen on varmistettava, ja

— käytetään kiinteää portaittaista järjestelmää sen määrittämiseksi, mikä osuus esitetyistä musiikkiteoksista kuuluu kyseisen hallinnointiyhteisön valikoimaan, edellyttäen, ettei ole olemassa muuta menetelmää, jonka mukaan on mahdollista tarkemmin yksilöidä ja mitata näiden teosten käyttö ja jolla voidaan saavuttaa sama hyväksyttävä päämäärä, joka on musiikin tekijöiden, säveltäjien ja kustantajien etujen suojaaminen, nostamatta kuitenkaan suhteettomasti sopimusten hallinnoinnista ja tekijänoikeudella suojattujen musiikkiteosten käytön valvonnasta aiheutuvia kuluja, mikä kansallisen tuomioistuimen on varmistettava sen käsiteltävänä olevan yksittäistapauksen valossa ja ottaen huomioon kaikki asian olosuhteet, mukaan luettuna toimitettujen tietojen saatavuus ja luotettavuus sekä olemassa olevat tekniset välineet.

(1) EUVL C 270, 12.8.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Østre Landsret – Tanska) – Viasat Broadcasting UK Ltd v. TV2/Danmark A/S ja Tanskan kuningaskunta

(Asia C-445/19) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Valtiontuki – Julkisoikeudelliset yleisradioyhtiöt – SEUT 106 artiklan 2 kohta – Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut – Sisämarkkinoille soveltuva tuki – SEUT 108 artiklan 3 kohta – Ilmoittamatta jättäminen – Tuensaajan velvollisuus maksaa korkoa tuen sääntöjenvastaisuuden ajalta – Korkojen laskenta – Huomioon otettavat määrät)

(2021/C 35/19)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Viasat Broadcasting UK Ltd

Vastaajat: TV2/Danmark A/S ja Tanskan kuningaskunta

Tuomiolauselma

1) SEUT 108 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että kansallisilla tuomioistuimilla on velvollisuus määrätä tämän määräyksen vastaisesti toteutetun valtiontuen saaja maksamaan korkoa sääntöjenvastaisuuden ajalta myös silloin, kun komissio toteaa lopullisessa päätöksessään kyseisen tuen olevan SEUT 106 artiklan 2 kohdan nojalla sisämarkkinoille soveltuvaa tukea.

2) SEUT 108 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että kansallisilla tuomioistuimilla on velvollisuus määrätä tämän määräyksen vastaisesti toteutetun valtiontuen saaja maksamaan korkoa tuen sääntöjenvastaisuuden ajalta myös sellaisten tukien osalta, jotka tuensaaja on siirtänyt sidosyrityksilleen ja jotka valtion määräysvallassa oleva yritys on maksanut sille.

(1) EUVL C 270, 12.8.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hof van beroep te Brussel – Belgia) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on AZ

(Asia C-510/19) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö – Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Eurooppalainen pidätysmääräys – Puitepäätös 2002/584/YOS – 6 artiklan 2 kohta – Täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen käsite – 27 artiklan 2 kohta – Erityissääntö – 27 artiklan 3 kohdan g alakohta ja 4 kohta – Poikkeus – Syytteeseenpano "muusta rikoksesta" kuin siitä, joka oli luovuttamisen perusteena – Täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen suostumus – Täytäntöönpanojäsenvaltion virallisen syyttäjän suostumus)

(2021/C 35/20)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Brussel

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen

AZ

Openbaar Ministerien, YU:n ja ZV:n *osallistuessa asian käsittelyyn*

Tuomiolauselma

1) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu käsite "täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen" on unionin oikeuden itsenäinen käsite, jota on tulkittava siten, että se kattaa jäsenvaltion viranomaiset, jotka eivät välttämättä ole tuomareita tai tuomioistuimia mutta osallistuvat kyseisessä jäsenvaltiossa lainkäyttöön rikosasioissa, toimivat riippumattomasti suorittaessaan eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoon liittyviä tehtäviä ja hoitavat tehtävänsä menettelyssä, jossa noudatetaan tehokkaaseen oikeussuojaan perustuvia vaatimuksia.

2) Puitepäätöksen 2002/584, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299, 6 artiklan 2 kohtaa, 27 artiklan 3 kohdan g alakohtaa ja 4 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion syyttäjäviranomainen, joka tosin osallistuu lainkäyttöön mutta voi päätösvaltaansa käyttäessään vastaanottaa täytäntöönpanoviranomaisen yksittäistapauksessa antamia käskyjä, ei ole näissä säännöksissä tarkoitettu "täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen".

([1]) EUVL C 312, 16.9.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 3.12.2020 – Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-767/19) ([1])

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivit 2009/72/EY ja 2009/73/EY – Sähkön ja maakaasun sisämarkkinat – Yhtäältä sähkön ja kaasun siirtoverkkojen hallinnoinnin ja toisaalta toimituksen ja tuotannon tehokas eriyttäminen – Riippumattomien kansallisten sääntelyviranomaisten perustaminen)

(2021/C 35/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: O. Beynet ja Y. G. Marinova)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: L. van den Broeck, M. Jacobs ja C. Pochet, avustajanaan G. Block, avocat)

Tuomiolauselma

1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY eikä maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut asianmukaisesti täytäntöön

— direktiivien 2009/72 ja 2009/73 9 artiklan 1 kohdan a alakohtaa

— direktiivin 2009/72 37 artiklan 4 kohdan a ja b alakohtaa eikä direktiivin 2009/73 41 artiklan 4 kohdan a ja b alakohtaa

— direktiivin 2009/72 37 artiklan 6 kohdan a–c alakohtaa ja 9 kohtaa eikä direktiivin 2009/73 41 artiklan 6 kohdan a–c alakohtaa ja 9 kohtaa.

2) Belgian kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(1) EUVL C 10, 13.1.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 25.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Okresný súd Košice I – Slovakia) – NI, OJ ja PK v. Sociálna poisťovňa

(Asia C-799/19) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Sosiaalipolitiikka – Direktiivi 2008/94/EY – 2 ja 3 artikla – Työntekijöiden suoja työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa – Käsitteet ”maksamatta olevat työntekijöiden saatavat” ja ”työnantajan maksukyvyttömyys” – Työtapaturma – Työntekijän kuolema – Korvaus aineettomasta vahingosta – Saatavan periminen työnantajalta – Mahdottomuus – Palkkaturvajärjestelmä)

(2021/C 35/22)

Oikeudenkäyntikieli: slovakia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Okresný súd Košice I

Pääasian asianosaiset

Kantajat: NI, OJ ja PK

Vastaaja: Sociálna poisťovňa

Tuomiolauselma

1) Työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että työnantajan ei voida katsoa olevan ”maksukyvytön”, jos sitä vastaan on haettu täytäntöönpanomenettelyn aloittamista tuomioistuimen ratkaisulla vahvistetun korvauksen saamiseksi, mutta saatava on todettu perimiskelvottomaksi täytäntöönpanomenettelyssä kyseisen työnantajan tosiasiallisen maksukyvyttömyyden johdosta. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kuitenkin tarkastettava, onko asianomainen jäsenvaltio päättänyt kyseisen direktiivin 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti laajentaa tässä direktiivissä säädetyn työntekijöiden suojan tällaiseen maksukyvyttömyystilanteeseen, joka todetaan muilla kansallisessa lainsäädännössä säädetyillä menettelyillä kuin kyseisessä 2 artiklan 1 kohdassa mainituilla menettelyillä.

2) Direktiivin 2008/94/EY 1 artiklan 1 kohtaa ja 3 artiklaa on tulkittava siten, että korvausta, joka työnantajan on maksettava jälkeenjääneille lähiomaisille aineettomasta vahingosta, jota on aiheutunut työtapaturmasta johtuneesta työntekijän kuolemasta, voidaan pitää mainitun direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna "työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johtuvana saatavana" vain, jos se kuuluu käsitteen "palkka" piiriin, sellaisena kuin se on määritetty kansallisessa oikeudessa, minkä ratkaiseminen on kansallisen tuomioistuimen tehtävä.

(1) EUVL C 19, 20.1.2020.

Valitus, jonka Oliver Spieker on tehnyt 12.7.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-92/18, Oliver Spieker v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, 8.5.2018 antamasta määräyksestä

(Asia C-455/18 P)

(2021/C 35/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Oliver Spieker (edustajat: A. Schönfleisch, O. Spieker, M. Alber ja N. Willich, Rechtsanwälte)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Valittajan vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 8.5.2018 asiassa T-92/18, Spieker v. EUIPO (Science for a better skin) antaman määräyksen, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan 12.12.2017 tekemästä päätöksestä (R1067/2017-4), jolla hylättiin valittajan valitus EUIPO:n pääosaston 20.3.2017 tekemästä päätöksestä

— kumoaa EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 12.12.2017 tekemän päätöksen (R1067/2017-4)

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien valittajalle neljännessä valituslautakunnassa ja Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut.

Euroopan unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on 8.12.2020 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja määrännyt, että hävinnyt osapuoli vastaa oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka João Miguel Barata on tehnyt 11.6.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-81/18, Barata v. parlamentti, 2.4.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-259/20 P)

(2021/C 35/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: João Miguel Barata (edustajat: G. Pandey, avocat, D. Rovetta, avocat, ja V. Villante, avvocato)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Unionin tuomioisuin (kuudes jaosto) on 3.12.2020 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja koska se on osittain selvästi perusteeton, ja määrännyt valittajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf on tehnyt 9.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-445/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), 13.5.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-307/20 P)

(2021/C 35/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (edustajat: P. Lange, A. Auler, M. Wenz ja C. Möller, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Peek & Cloppenburg KG, Hampuri

Euroopan unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on 29.10.2020 antamallaan määräyksellä jättänyt valitusluvan myöntämättä ja määrännyt, että valittaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf on tehnyt 9.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-535/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), 13.5.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-308/20 P)

(2021/C 35/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (edustajat: P. Lange, A. Auler, M. Wenz ja C. Möller, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Peek & Cloppenburg KG, Hampuri

Euroopan unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on 29.10.2020 antamallaan määräyksellä jättänyt valitusluvan myöntämättä ja määrännyt, että valittaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf on tehnyt 9.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-443/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), 13.5.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-309/20 P)

(2021/C 35/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (edustajat: P. Lange, A. Auler, M. Wenz ja C. Möller, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Peek & Cloppenburg KG, Hampuri

Euroopan unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on 29.10.2020 antamallaan määräyksellä jättänyt valitusluvan myöntämättä ja määrännyt, että valittaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf on tehnyt 10.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-446/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), 13.5.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-310/20 P)

(2021/C 35/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (edustajat: P. Lange, A. Auler, M. Wenz ja C. Möller, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Peek & Cloppenburg KG, Hampuri

Euroopan unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on 29.10.2020 antamallaan määräyksellä jättänyt valitusluvan myöntämättä ja määrännyt, että valittaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf on tehnyt 10.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-444/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), 13.5.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-311/20 P)

(2021/C 35/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (edustajat: P. Lange, A. Auler, M. Wenz ja C. Möller, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Peek & Cloppenburg KG, Hampuri

Euroopan unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on 29.10.2020 antamallaan määräyksellä jättänyt valitusluvan myöntämättä ja määrännyt, että valittaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf on tehnyt 10.7.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-534/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), 13.5.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-312/20 P)

(2021/C 35/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (edustajat: P. Lange, A. Auler, M. Wenz ja C. Möller, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Peek & Cloppenburg KG, Hampuri

Euroopan unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on 29.10.2020 antamallaan määräyksellä jättänyt valitusluvan myöntämättä ja määrännyt, että valittaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugali) on esittänyt 16.7.2020 – VO ym. v. SATA International – Azores Airlines SA

(Asia C-316/20)

(2021/C 35/31)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Pääasian asianosaiset

Kantaja: VO, ZO, ML, NB, KE, JE, PI ja VY

Vastaaja: SATA International – Azores Airlines SA

Ennakkoratkaisukysymys

Kuuluvatko käsitteen matkustajat, jotka matkustavat alennettuun hintaan, jota ei tarjota suoraan tai välillisesti yleisölle, alaan matkustajat, jotka ovat maksaneet osan lipun hinnasta, ja loppuhinnasta on vastannut lentoyhtiö urheilukilpailun sponsoroinnin yhteydessä?

Unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on 26.11.2020 antamallaan määräyksellä määrännyt seuraavaa:

Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) 261/2004 [1] 3 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että kyseistä asetusta ei sovelleta matkustajaan, joka matkustaa lentoliikenteen harjoittajan tapahtuman sponsoroinnin yhteydessä kirjoittamalla lipulla, jonka hintaa on alennettu ja jonka käyttöoikeus on rajattu tietyille määritellyille henkilöille ja jonka kirjoittaminen edellyttää kyseisen lentoliikenteen harjoittajan etukäteen antamaa yksilöityä lupaa.

[1] EUVL 2004, L 46, s. 1.

Valitus, jonka Dermavita Co. Ltd on tehnyt 21.8.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-104/19, Dermavita v. EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM), 25.6.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-400/20 P)

(2021/C 35/32)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Dermavita Co. Ltd (edustaja: D. Todorov, advocat)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Allergan Holdings France

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on 3.12.2020 antamallaan määräyksellä jättänyt valitusluvan hyväksymättä ja määrännyt valittajan vastaamaan omista oikeudenäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 25.9.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-778/16 ja T-892/16, Irlanti ym. v. komissio, 15.7.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-465/20 P)

(2021/C 35/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn, P.-J. Loewenthal ja F. Tomat)

Muut osapuolet: Irlanti, Apple Sales International (ASI), Apple Operations Europe (AOE), Luxemburgin suurherttuakunta, Puolan tasavalta ja EFTA:n valvontaviranomainen

Vaatimukset

— Valituksenalainen tuomio on kumottava

— asiassa T-778/16 esitetyt ensimmäinen, toinen, kolmas, neljäs ja kahdeksas kanneperuste ja asiassa T-892/16 esitetyt ensimmäinen, toinen, kolmas, neljäs, viides, kahdeksas ja neljästoista kanneperuste on hylättävä

— asia on palautettava unionin yleiselle tuomioistuimelle niiden kanneperusteiden tutkimista varten, joita ei ole vielä tutkittu

— oikeudenkäyntikuluista ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusasteessa on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio esittää kaksi valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin teki useita oikeudellisia virheitä, kun se hylkäsi päätöksessä ([1]) esitetyn ensisijaisen toteamuksen edun olemassaolosta. Valitusperuste jakautuu kolmeen osaan.

— Ensimmäiseksi unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi valituksenalaisen tuomion 125, 183–187, 228, 242, 243 ja 249 kohdassa päätöstä virheellisesti toteamalla, että ensisijainen toteamus edun olemassaolosta perustui yksinomaan siihen, ettei ASI:n ja AOE:n pääkonttoreissa ollut työntekijöitä eikä niitä ollut fyysisesti olemassa, eikä sen yhteydessä pyritty osoittamaan, että ASI:n ja AOE:n Irlannin sivuliikkeet itse asiassa suorittavat toimintoja, jotka oikeuttavat Applen henkisen omaisuuden lisenssien kohdentamisen kyseisisille sivuliikkeille. Päätöksen 281–305 perustelukappaleessa tutkitaan sekä pääkonttoreiden että Irlannin sivuliikkeiden suorittamia toimintoja perusteena Applen henkisen omaisuuden lisenssien kohdentamiselle Irlannin sivuliikkeille. Se, ettei unionin yleinen tuomioistuin ottanut asianmukaisesti huomioon päätöksen rakennetta ja sisältöä eikä komission kirjallisissa huomautuksissaan pääkonttoreiden ja Irlannin sivuliikkeiden suorittamista tehtävistä esittämiä selityksiä, on menettelysääntöjen vastaista. Unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 268–283, 286 ja 287 kohdassa esittämät toteamukset siitä, että päätöksessä tutkittiin Irlannin sivuliikkeiden toiminnot Applen henkisen omaisuuden lisenssien niille kohdentamisen oikeuttamiseksi ovat ristiriitaisia, mistä seuraa perusteluvelvollisuuden laiminlyönti.

— Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin ei valituksenalaisen tuomion 267, 269, 273, 274, 275, 277, 281, 283 ja 298–302 kohdassa noudattanut erillisiä yksiköitä koskevaa lähestymistapaa eikä markkinaehtoperiaatetta (arm's length principle), mikä on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastaista ja/tai merkitsee kansallisen lainsäädännön rikkomista, kun se vetosi Apple Inc:n suorittamiin toimintoihin perusteena toteamukselle siitä, että päätöksessä Applen henkisen omaisuuden lisenssit kohdennettiin virheellisesti Irlannin sivuliikkeille. Se, ettei unionin yleinen tuomioistuin ottanut huomioon päätöksen 308–318 perustelukappaleessa ja komission kirjallisissa huomautuksissaan esittämiä selityksiä siitä, miksi Apple Inc:n suorittamat toiminnot ovat merkityksettömiä voiton ASI:n ja AOE:n välillä kohdentamisen kannalta, merkitsee menettelysääntöjen rikkomista ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä.

— Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin ei valituksenalaisen tuomion 301 ja 303–309 kohdassa noudattanut erillisiä yksiköitä koskevaa lähestymistapaa eikä markkinaehtoperiaatetta (arm's length principle), mikä on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastaista ja/tai merkitsee kansallisen lainsäädännön rikkomista, kun se totesi, että ASI:n ja AOE:n johdon muodolliset toimet ovat niiden pääkonttoreiden Applen henkisen omaisuuden lisenssien osalta suorittamia tehtäviä. Se, ettei unionin yleinen tuomioistuin ottanut huomioon komission päätöksessä ja kirjallisissa huomautuksissaan esittämiä selityksiä siitä, miksi kyseiset toimet eivät ole erillisiä yksiköitä koskevan lähestymistavan eikä markkinaehtoperiaatteen kannalta pääkonttoreiden suorittamia tehtäviä, merkitsee menettelysääntöjen rikkomista ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä. Se, että unionin yleinen tuomioistuin tukeutui toteamuksensa tueksi selvitysaineistoon, jota ei voida hyväksyä, merkitsee menettelysääntöjen rikkomista.

Toinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä, kun se hylkäsi päätöksessä toissijaisesti esitetyn toteamuksen edun olemassaolosta. Valitusperuste jakautuu kolmeen osaan.

— Ensimmäiseksi unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 349, 416, 434 ja 435 kohdassa oikeudellisen virheen todistuskynnystä, joka komission on ylitettävä edun toteennäyttämiseksi, koskevien sääntöjen soveltamisessa.

— Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin rikkoi valituksenalaisen tuomion 315–481 kohdassa menettelysääntöjä tukeutumalla edun olemassaoloa koskevan toissijaisen toteamuksen hylkäämiseksi perusteluihin, joihin Irlanti tai ASI/AOE ei ollut ensimmäisessä oikeusasteessa esittämissään kannekirjelmissä vedonnut.

— Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi valituksenalaisen tuomion 315–481 kohdassa päätöstä virheellisesti sekä rikkoi SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja/tai otti kansallisen lainsäädännön huomioon vääristyneessä muodossa toteamalla, että etua ei ollut päätöksessä esitetyn toissijaisen perustelun yhteydessä näytetty toteen.

([1]) Valtiontuesta SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP), jonka Irlanti on myöntänyt Applelle, 30.8.2016 annettu komission päätös (EU) 2017/1283 (EUVL 2017, L 187, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Mons (Belgia) on esittänyt 5.10.2020 – TP v. Institut des Experts en Automobiles

(Asia C-502/20)

(2021/C 35/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Mons (Belgia)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: TP

Vastaaja: Institut des Experts en Automobiles

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voitaisiinko autoasiantuntijan ammatin tunnustamisesta ja suojaamisesta 15.5.2007 annetun Belgian lain 5 §:n [1 momentin 2 kohdan] b alakohdan ja 6 §:n säännöksiä, luettuina yhdessä EU:n ammattipätevyyden tunnustamista koskevista yleisistä puitteista 12.2.2008 annetun lain säännösten, erityisesti 6, 8 ja 9 §:n kanssa, tulkita siten, ettei palvelun tarjoaja, joka siirtää toimipaikkansa toiseen jäsenvaltioon, voi kirjautua tämän muutoksen jälkeen alkuperämaassaan eli Belgiassa IEA:n ylläpitämään väliaikaisen ja satunnaisen toiminnan harjoittajien rekisteriin harjoittaakseen siellä väliaikaista ja satunnaista toimintaa? Onko tällainen tulkinta sopusoinnussa unionin oikeudessa tunnustetun sijoittautumisvapauden kanssa?

2) Ovatko autoasiantuntijan ammatin tunnustamisesta ja suojaamisesta 15.5.2007 annetun Belgian lain 5 §:n [1 momentin 2 kohdan] b alakohdan ja 6 §:n säännökset, luettuina yhdessä EU:n ammattipätevyyden tunnustamista koskevista yleisistä puitteista 12.2.2008 annetun lain säännösten, erityisesti 6, 8 ja 9 §:n kanssa, tulkittuina siten, että väliaikaisen ja satunnaisen toiminnan käsitteellä suljetaan pois se, että jäsenvaltioon sijoittautunut palveluntarjoaja voisi suorittaa toisessa jäsenvaltiossa palveluja, jotka eivät tietystä toistuvuudesta huolimatta ole säännöllisiä, tai että hänellä voisi olla siellä tietty infrastruktuuri, sopusoinnussa edellä mainittujen ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY ([1]) säännösten kanssa?

([1]) EUVL 2005, L 255, s. 22.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Itävalta) on esittänyt 19.10.2020 – J.P. v. B.d.S.L.

(Asia C-521/20)

(2021/C 35/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Pääasian asianosaiset

Kantaja: J.P.

Vastaaja: B.d.S.L.

Ennakkoratkaisukysymys:

Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklaa (erityisesti luettuna yhdessä eurovinjettidirektiivin 1999/62/EY ([1]) kanssa) tulkittava siten, että kansallisen sääntelyn yhdistelmä, joka – kuten BStMG:n 20 §:n 2 momentti luettuna yhdessä VStG:n 22 §:n 2 momentin kanssa – merkitsee kumulatiivista syytettä ja seuraamusta peräkkäisistä, lyhyillä tieosuuksilla tapahtuneista tiemaksuvelvoitteen laiminlyönneistä, on vastoin kieltoa syyttää ja rangaista kahdesti samasta rikoksesta silloin, kun tältä osin ei samalla ole lainsäädännön tasolla vahvistettu yhteensovittamisvelvoitetta, joka koskisi kaikkia tämän rikosoikeudellisen menettelyn täytäntöönpanosta vastaavia viranomaisia ja tuomioistuimia, eikä myöskään nimenomaista velvoitetta varmistaa tehokkaasti suhteellisuusperiaatteen soveltaminen kokonaisseuraamuksen suuruuden osalta?

([1]) Verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä 17.6.1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/62/EY (EYVL 1999, L 187, s. 42).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof on esittänyt 19.10.2020 – OE v. VY

(Asia C-522/20)

(2021/C 35/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: OE

Vastapuoli: VY

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 [1] 3 artiklan [1 kohdan] a alakohdan kuudes luetelmakohta ristiriidassa SEUT 18 artiklassa vahvistetun syrjintäkiellon kanssa, koska siinä säädetään 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 3 artiklan [1 kohdan] a alakohdan viidenteen luetelmakohtaan nähden lyhyemmästä asuinajasta, jonka soveltaminen riippuu hakijan kansalaisuudesta, edellytyksenä sille, että asuinvaltion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

   Seuraako tästä syrjintäkiellon rikkomisesta, että kaikkiin hakijoihin heidän kansalaisuudestaan riippumatta on sovellettava 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 3 artiklan [1 kohdan] a alakohdan viidennen luetelmakohdan mukaista pääsääntöä, jonka mukaan kanteen nostaminen asuinvaltion tuomioistuimessa edellyttää 12 kuukauden pituista asuinaikaa, vai onko kaikkiin hakijoihin sovellettava kuuden kuukauden pituista asuinaikaedellytystä?

[1] Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL 2003, L 338, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö – Conseil d'État (Ranska) – 19.10.2020 – Association France Nature Environnement v. Premier ministre ja Ministre de la Transition écologique et solidaire

(Asia C-525/20)

(2021/C 35/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Association France Nature Environnement

Vastaajat: Premier ministre, Ministre de la Transition écologique et solidaire

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY [1] 4 artiklaa tulkittava siten, että siinä sallitaan se, että jäsenvaltiot eivät myöntäessään lupaa ohjelmille tai hankkeille ota huomioon niiden lyhytkestoisia tilapäisiä vaikutuksia, joilla ei ole pitkän aikavälin seurauksia pintaveden tilaan?

2) Jos vastaus on myöntävä, mitkä edellytykset näiden ohjelmien ja hankkeiden on täytettävä direktiivin 4 artiklan ja erityisesti sen 6 ja 7 kohdan mukaan?

[1] EUVL L 327, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 21.10.2020 – Finanzamt B v. W AG

(Asia C-538/20)

(2021/C 35/38)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: Finanzamt B

Revision-menettelyn vastapuoli: W AG

Muu osapuoli: Bundesministerium der Finanzen

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko EY 43 artiklaa, luettuna yhdessä EY 48 artiklan kanssa, (nykyisin SEUT 49 artiklaa, luettuna yhdessä SEUT 54 artiklan kanssa) tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, joka estää kotimaista yhtiötä vähentämästä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteän toimipaikan tappioita veronalaisesta voitostaan, jos yhtiö ensinnäkin on käyttänyt sen jäsenvaltion, jossa kyseinen kiinteä toimipaikka sijaitsee, lainsäädännössä sille annettavat kaikki mahdollisuudet vähentää nämä tappiot ja jos toiseksi se ei saa enää tuloja kyseisestä kiinteästä toimipaikasta, joten tappioita ei ole enää mahdollista ottaa huomioon kyseisessä jäsenvaltiossa (”lopulliset” tappiot), myös silloin, kun kyseisessä lainsäädännössä on kyse voittojen ja tappioiden vapauttamisesta kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn jäsenvaltioiden kahdenvälisen sopimuksen perusteella?

2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

   Onko EY 43 artiklaa, luettuna yhdessä EY 48 artiklan kanssa (nykyisin SEUT 49 artiklaa, luettuna yhdessä SEUT 54 artiklan kanssa), tulkittava siten, että se on myös esteenä Saksan elinkeinoverolain (Gewerbesteuergesetz) säännöksille, jotka estävät kotimaista yhtiötä vähentämästä veronalaisesta elinkeinotulostaan ensimmäisessä kysymyksessä kuvatulla tavalla toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteä toimipaikan ”lopullisia” tappioita?

3. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

   Voiko siinä tapauksessa, että toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva kiinteä toimipaikka suljetaan, kyse olla ensimmäisessä kysymyksessä kuvattujen kaltaisista ”lopullisista” tappioista, vaikka ainakin teoriassa on mahdollista, että yhtiö avaa kyseisessä jäsenvaltiossa uudelleen kiinteän toimipaikan, jonka voitoista aiemmat tappiot voitaisiin mahdollisesti kuitata?

4. Jos ensimmäiseen ja kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi:

   Tulevatko yhtiön pääkonttorin asuinvaltiossa huomioon otettavina, ensimmäisessä kysymyksessä kuvattujen kaltaisina ”lopullisina” tappioina kyseeseen myös sellaiset kiinteän toimipaikan tappiot, jotka kiinteän toimipaikan sijaintivaltion lainsäädännön mukaan voitaisiin siirtää ainakin kerran seuraavalle verokaudelle?

5. Jos ensimmäiseen ja kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi:

   Rajoittuuko velvollisuus ottaa rajat ylittävät ”lopulliset” tappiot huomioon määrällisesti niiden tappioiden määrään, jotka yhtiö olisi saanut kyseisessä kiinteän toimipaikan sijaintivaltiossa ottaa huomioon verotuksessa, ellei tappioiden huomioon ottaminen olisi siellä poissuljettua?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Saarbrücken (Saksa) on esittänyt 26.10.2020 – Koch Media GmbH v. FU

(Asia C-559/20)

(2021/C 35/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesarbeitsgericht Saarbrücken

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Koch Media GmbH

Vastaaja: FU

Ennakkoratkaisukysymykset

1. a) Onko direktiivin 2004/48 14 artiklaa tulkittava siten, että säännöksessä tarkoitetut oikeudenkäyntikulut tai muut kulut kattavat sellaiset tarpeelliset asianajokulut, jotka syntyvät kyseisen direktiivin 2 artiklassa tarkoitetun teollis- tai tekijänoikeuden haltijalle siitä, että hän vetoaa kielto-oikeuteensa tuomioistuinmenettelyn ulkopuolella esittämällä loukkaajalle sitä koskevan kehotuksen?

b) Jos ensimmäisen kysymyksen a kohtaan vastataan kieltävästi, onko direktiivin 2004/48 13 artiklaa tulkittava siten, että se kattaa a kohdassa mainitut asianajokulut korvattavana vahinkona?

2. a) Onko unionin oikeutta, kun erityisesti tarkastellaan

— direktiivin 2004/48 3, 13 ja 14 artiklaa,

— direktiivin 2001/29 8 artiklaa ja

— direktiivin 2009/24 7 artiklaa,

tulkittava siten, että direktiivin 2004/48 2 artiklassa tarkoitetun teollis- tai tekijänoikeuksien haltijalla on lähtökohtaisesti oikeus saada täysimääräinen korvaus ensimmäisen kysymyksen a kohdassa mainituista asianajokuluista tai vähintään asianmukainen ja olennainen osa niistä, vaikka

— kyseessä olevaan loukkaukseen on syyllistynyt luonnollinen henkilö ammatillisen tai kaupallisen toimintansa ulkopuolella, ja

— kyseiseen tapaukseen sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan nämä asianajokulut korvataan pääsääntöisesti riidan alennetun arvon mukaisesti?

b) Jos toisen kysymyksen a kohtaan vastataan myöntävästi, onko toisen kysymyksen a kohdassa mainittuja unionin oikeussääntöjä tulkittava siten, että poikkeusta kyseisessä a kohdassa mainitusta pääsäännöstä, jonka mukaan oikeudenhaltijalle on korvattava ensimmäisen kysymyksen a kohdassa mainitut asianajokulut täysimääräisesti tai vähintään asianmukaisilta ja olennaisilta osin,

on tarkasteltava ottamalla huomioon muut tekijät (kuten esimerkiksi teoksen ajankohtaisuus, julkaisemisen kesto ja se, että loukkaukseen on syyllistynyt luonnollinen henkilö ilman kaupallisia tai ammatillisia intressejä),

vaikka direktiivin 2004/48 2 artiklassa tarkoitettu

teollis- tai tekijänoikeuksien loukkaus on tehty tiedostoja jakamalla, eli on saatettu teos yleisön saataville tarjoamalla maksuton lataus kaikille vapaasti käytettävissä olevan vaihtopörssin osallistujille ilman digitaalisten oikeuksien hallintaa (Digital Rights Management)?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione tributaria provinciale di Parma (Italia) on esittänyt 30.10.2020 – Casa di Cura Città di Parma SpA v. Agenzia delle Entrate

(Asia C-573/20)

(2021/C 35/40)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione tributaria provinciale di Parma

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Casa di Cura Città di Parma SpA

Vastaaja: Agenzia delle Entrate

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko asiassa kyse kansallisen lainsäädännön ja [Euroopan unionin] oikeuden välisestä ristiriidasta ja erityisesti ristiriidasta yhtäältä tasavallan presidentin asetuksen (decreto del presidente della Repubblica) 633/72 19 §:n 5 momentin ja 19 bis §:n (eli kansallisen säännöstön, jolla säännellään niin sanottua arvonlisäveron vähennyskelvottomuuden suhdelukua koskevaa mekanismia) ja toisaalta 17.5.1977 annetun direktiivin 77/388/ETY ([1]) 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan välillä?

2) Onko epäyhdenvertainen kohtelu, joka vallitsee Italian terveydenhoitoalan toimijoiden, joita pidetään ”loppukäyttäjinä” (jotka maksavat arvonlisäveron), ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden (Belgia, Bulgaria, Saksa, Kreikka, Ranska ja Espanja) terveydenhoitoalan toimijoiden, joita pidetään ”välittäjinä” (joilla on oikeus arvonlisäveron vähentämiseen), välillä [yhteensopiva unionin oikeuden kanssa]?

3) Onko arvonlisäverojärjestelmän osalta kyseessä epäyhdenvertainen kohtelu Euroopan unionin eri jäsenvaltioiden välillä silloin, kun Italiassa sovellettavan arvonlisäverovapautuksen sijaan muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa (Belgia, Bulgaria, Saksa, Kreikka, Ranska ja Espanja) samat terveydenhoitopalvelut ovat arvonlisäverollisia, minkä takia samoihin terveydenhoitopalveluihin sovelletaan eri arvonlisäverokantoja ja siis eri vähennysoikeutta?

4) Onko epäyhdenvertaisuus, joka vallitsee Italian terveydenhoitoalan toimijoiden – mukaan lukien Casa di Cura Città di Parma – ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden (Belgia, Bulgaria, Saksa, Kreikka, Ranska ja Espanja) toimijoiden välillä siltä osin kuin kyse on näiden viimeksi mainittujen suorittamien terveydenhoitopalvelujen arvonlisäverollisuudesta ja siis näillä, toisin kuin muilla terveydenhoitoalan toimijoilla, olevasta oikeudesta sen arvonlisäveron vähennykseen ja/tai palautukseen, jonka ne ovat maksaneet ostoista, [yhteensopiva Euroopan unionin oikeuden kanssa]?

([1]) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL 1977, L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzgericht (Itävalta) on esittänyt 3.11.2020 – XO v. Finanzamt Waldviertel

(Asia C-574/20)

(2021/C 35/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: XO

Vastaaja: Finanzamt Waldviertel

Ennakkoratkaisukysymykset

Kysymys 1, joka koskee johdetun oikeuden pätevyyttä:

Ovatko asetuksen (EY) N:o 883/2004 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) N:o 465/2012 ([2]) (jäljempänä asetus N:o 883/2004 tai perusasetus), 4 ja 7 artikla päteviä?

Kysymys 2:

Onko asetuksen N:o 883/2004 7 artiklaa ja etenkin sen otsikkoa ”Asuinpaikkaa koskevien sääntöjen jättäminen huomiotta” tulkittava siten, että se on estänyt perhekustannusten korvaamisesta annetun vuoden 1967 lain (Familienlastenausgleichsgesetz, jäljempänä FLAG) 8a §:n, vuoden 1988 tuloverolain (Einkommensteuergesetz, jäljempänä EStG) 33 §:n 3 momentin 2 kohdan sekä perheavustuksen ja lapsivähennyksen mukauttamisesta toisessa unionin jäsenvaltiossa pysyvästi oleskelevien lasten osalta annetun asetuksen (Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung), joissa säädetään yleisesti perhe-etuuksien indeksoinnista asuinvaltion ostovoimapariteettien perusteella, oikeudellisesti pätevän syntymisen siltä osin kuin sen seurauksena perheavustus on pienempi tiettyjen jäsenvaltioiden osalta?

Kysymys 3:

Onko asetuksen N:o 883/2004 7 artiklassa säädettyä rahaetuuksien pienentämistä koskevaa kieltoa ja etenkin sen sanamuotoa ”rahaetuuksia ei saa pienentää, muuttaa, keskeyttää, peruuttaa tai tuomita menetettäviksi” tulkittava siten, ettei kyseinen säännös ole estänyt FLAG:n 8a §:n ja EStG:n 33 §:n 3 momentin 2 kohdan, joissa säädetään perhe-etuuksien indeksoinnista asuinvaltion ostovoimapariteettien perusteella, oikeudellisesti pätevää syntymistä siltä osin kuin kyseessä olevia perhe-etuuksia on korotettava?

Kysymykset 4 ja 5, jotka koskevat lakimuutoksen perustana ollutta lausuntoa:

Kysymys 4:

Onko asetuksen N:o 883/2004 7 ja 67 artiklaa tulkittava ja onko ne rajattava toisiinsa nähden siten, että 7 artikla koskee prosessia, jossa jäsenvaltion parlamentti laatii asuinpaikkaa koskevat säännöt yleisen ja abstraktin normin muodossa, kun taas 67 artikla käsittelee prosessia, jossa konkreettisessa yksittäistapauksessa laaditaan tapauskohtainen ja konkreettinen normi, ja se on osoitettu suoraan laitokselle, sellaisena kuin se määräytyy perusasetuksen II osaston perusteella?

Kysymys 5:

Onko asetuksen N:o 883/2004 67 artiklaa ja 68 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä asetuksen N:o 987/2009 60 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että edeltäjäsäännöstensä eli asetuksen N:o 1408/71 73 ja 76 artiklan sekä asetuksen N:o 574/72 10 artiklan tavoin niitä on sovellettava yhdessä ja tästä syystä ymmärrettävä ainoastaan omassa asiayhteydessään ja että niillä on päällekkäisyyden estämisen periaate huomioon ottaen se yhteinen tavoite, että henkilö ei menetä oikeuksia, mikä taataan 68 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyllä asianomaisten jäsenvaltioiden luokittelulla ja hierarkialla ja nimenomaisesti velvoittamalla vastuussa oleva jäsenvaltio, jonka lainsäädäntöä ei ole määritelty ensisijaiseksi, maksamaan tarvittaessa lisää, jolloin lausunnossa tehdyn kaltainen asetuksen N:o 883/2004 67 artiklan tulkinta erikseen on kiellettyä?

Kysymys 6:

Onko SEUT 288 artiklan toiseen kohtaan sisältyvää käsitettä ”yleisesti pätevä” asetus ja sanamuotoa ”se on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan” tulkittava siten, että ne ovat myös estäneet toimivaltaisen laitoksen yksittäisten normien, jotka perustuvat indeksointia koskeviin säännöksiin, oikeudellisesti pätevän syntymisen ja että päätös, josta pääasian oikeudenkäynnissä on valitettu, ei ole tullut muodollisesti oikeusvoimaiseksi (lainvoimaiseksi)?

Kysymys 7:

Ovatko FLAG:n 53 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se sisältyy 29.12.2000 annettuun talousarvion saatelakiin (Budgetbegleitgesetz; BGBl 1142/2000), ja FLAG:n 53 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se sisältyy 4.12.2018 annettuun talousarvion saatelakiin (BGBl I 83/2018), jolla muutettiin vuoden 1967 FLAG:iä, vuoden 1988 EstG:tä ja avustustyöntekijöistä annettua lakia (Entwicklungshelfergesetz), SEUT 288 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetun asetusten täytäntöönpanokiellon vastaisia?

Kysymykset 8–12, jotka on tutkittava yhdessä

Kysymys 8:

Onko asetuksen N:o 883/2004 4 artiklan mukaista edellytystä, joka koskee yhdenvertaista kohtelua asianomaisen jäsenvaltion kansalaisiin nähden, tai sen taustalla olevaa SEUT 45 artiklan 2 kohdan mukaista syrjintäkieltoa tulkittava siten, että sitä noudatetaan vain silloin, jos siirtotyöläistä kohdellaan samalla tavalla kuin asianomaisen jäsenvaltion kansalaista, jonka tilanne rajoittuu kyseisen jäsenvaltion sisälle, ja FLAG:n 12 §:n, luettuna yhdessä kyseisen lain 2 ja 8 §:n kanssa, mukainen perheavustus myönnetään ennakolta ja maksetaan kuukausittain etukäteen, vai noudatetaanko yhdenvertaista kohtelua asianomaisen jäsenvaltion kansalaisiin nähden koskevaa edellytystä silloin, jos siirtotyöläistä kohdellaan samalla tavalla kuin asianomaisen jäsenvaltion kansalaista, jonka tilanne on siirtotyöläisen tapaan FLAG:n 4 §:ssä säädetyllä tavalla rajat ylittävä, mutta jälkimmäisessä tapauksessa siirtotyöläinen saa FLAG:n 4 §:n 4 momentin mukaisen perheavustuksen poikkeuksellisesti vuosittain kyseisen kalenterivuoden osalta vasta kalenterivuoden päätyttyä?

Kysymys 9:

Onko asetuksen N:o 883/2004 68 artiklan 2 kohdan toista virkettä, jonka mukaan toisen lainsäädännön tai toisten lainsäädäntöjen mukainen oikeus perhe-etuuksiin keskeytetään ensisijaiseksi määritellyn lainsäädännön mukaiseen määrään, tulkittava siten, että se on esteenä FLAG:n 4 §:n 1–3 momentissa säädetyn kaltaiselle päällekkäisyyden estämistä koskevalle säännölle, joka oikeuttaa Itävallan ensisijaisesti toimivaltaisena jäsenvaltiona nyt tarkasteltavan kaltaisessa tilanteessa pienentämään perheavustusta toisessa jäsenvaltiossa myönnettävän ”vastaavan ulkomaisen avustuksen” mukaisella määrällä, koska jo unionin oikeussääntö estää päällekkäisyyden ja FLAG:n 4 §:n 1–3 momentti ovat siten merkityksettömiä?

Kysymys 10:

Onko asetuksen N:o 883/2004 68 artiklan 2 kohdan toista virkettä, jonka mukaan toisen lainsäädännön tai toisten lainsäädäntöjen mukainen oikeus perhe-etuuksiin keskeytetään ensisijaiseksi määritellyn lainsäädännön mukaiseen määrään, tulkittava siten, että jäsenvaltio, jonka lainsäädäntöä ei ole määritelty ensisijaiseksi ja jonka on keskeytettävä lainsäädännössään säädetyt perhe-etuudet unionin oikeuteen sisältyvän määräyksen perusteella, on velvollinen hylkäämään siirtotyöläisen tai tämän perheenjäsenen tai muutoin kansallisten säännösten perusteella etuuteen oikeutetun henkilön hakemuksen ja kieltäydyttävä myöntämästä perhe-etuutta ensisijaiseksi määritellyssä lainsäädännössä säädetyn suuruisena myös silloin, jos pelkästään jäsenvaltion näkökannalta etuus voitaisiin myöntää – mahdollisesti vaihtoehtoisen oikeusperustan nojalla?

Kysymys 11:

Jos kymmenenteen kysymykseen vastataan myöntävästi, herää kysymys, onko jäsenvaltion, jonka lainsäädäntöä ei ole määritelty ensisijaiseksi ja jonka on keskeytettävä lainsäädännössään säädetyt perhe-etuudet unionin oikeuteen sisältyvän määräyksen perusteella mutta joka ei ole velvollinen maksamaan kyseisen määrän ylittävää osuutta erotusetuutena, koska tällaista erotusta ei ole, hylättävä hakemus sillä perusteella, että asetuksen N:o 883/2004 68 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukainen keskeyttäminen on esteenä perhe-etuuksia koskevien oikeuksien myöntämiselle?

Kysymys 12:

Onko asetuksen N:o 883/2004 68 artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnan lomakkeessa E411 oleva 6 ja 7 kohta, jotka sen jäsenvaltion, jonka lainsäädäntöä ei ole määritelty ensisijaiseksi, on täytettävä, ei pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa enää vastaa jäsenvaltion, jonka lainsäädäntö on määritelty ensisijaiseksi, tiedon tarvetta, koska ensisijaisesti toimivaltainen jäsenvaltio tarvitsee kysymyksissä 10 ja 11 tarkoitetulta toiselta jäsenvaltiolta tiedon siitä, että tämä keskeyttää etuudet asetuksen N:o 883/2004 68 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetulla tavalla, jolloin jäsenvaltion oikeustilan, johon kuuluvat myös tulorajat, tarkastelu ei ole tarpeen?

Kysymys 13:

Onko unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä SEU 4 artiklan 3 kohdan mukaisen vilpittömän yhteistyön periaatteen perusteella kehitetty lainsäädännön puhdistamisvelvollisuus ymmärrettävä siten, että myös perustuslakituomioistuin voisi noudattaa sitä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen pyynnöstä?

Kysymys 14:

Onko SEUT 267 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että kun kyse on johdetun oikeuden pätevyyttä koskevasta kysymyksestä, jonka myös tuomioistuin, joka ei ole kyseisessä artiklassa tarkoitettu tuomioistuin, jonka päätöksiin ei kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta, on velvollinen esittämään, ja pätevyyskysymykseen liittyvästä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen velvollisuudesta taata pätevän unionin oikeuden soveltaminen antamalla välitoimia koskeva määräys, jossa ei annettu lupaa Revision-valituksen tekemiseen unionin oikeuden soveltamisen ensisijaisuuden vuoksi, se on esteenä liittotasavallan perustuslain (Bundes-Verfassungsgesetz) 133 §:n 4 ja 9 momentin, luettuna yhdessä Verwaltungsgerichtshofista annetun lain (Verwaltungsgerichtshofgesetz) 25a §:n 1–3 momentin ja 30a §:n 7 momentin kanssa, kaltaisille kansallisille säännöksille, joissa annetaan taustalla olevan hallintomenettelyn osapuolille kansallisesti oikeus saattaa Verwaltungsgerichtin ratkaisu Verwaltungsgerichtshofin tutkittavaksi oikeussuojan toteutumisen valvonnan yhteydessä tekemällä ylimääräinen Revision-valitus?

(1) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EUVL 2004, L 166, s. 1, oikaisu EUVL 2004, L 200, s. 1).

(2) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 987/2009 muuttamisesta 22.5.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EUVL 2012, L 149, s. 4).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 4.11.2020 – CC v. Pensionsversicherungsanstalt

(Asia C-576/20)

(2021/C 35/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: CC

Revision-menettelyn vastapuoli: Pensionsversicherungsanstalt

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009 (1) 44 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että se estää vanhuuseläkkeen myöntämiseen toimivaltaista jäsenvaltiota ottamasta muissa jäsenvaltioissa täytettyjä lastenhoitokausia huomioon silloin, kun eläkkeen hakija on kyseisiä lastenhoitokausia lukuun ottamatta koko työelämänsä toiminut palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana tämän jäsenvaltion lainsäädännön alaisuudessa, jo pelkästään siksi, että mainittu eläkkeen hakija ei ajankohtana, jona lastenhoitokauden huomioon ottaminen kyseisen lapsen osalta alkoi tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, toiminut palkkatyössä eikä itsenäisenä ammatinharjoittajana?

   Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

2) Onko asetuksen N:o 987/2009 44 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen alkuosaa tulkittava siten, että asetuksen N:o 883/2004 II osaston nojalla toimivaltainen jäsenvaltio lainsäädäntönsä mukaan ei yleensä ota lastenhoitokausia huomioon tai ei ota niitä huomioon vain tietyssä tapauksessa?

(1) EUVL 2009, L 284, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgerichts Korneuburg (Itävalta) on esittänyt 10.11.2020 – JR v. Austrian Airlines AG

(Asia C-589/20)

(2021/C 35/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Korneuburg

Pääasian asianosaiset

Valittaja: JR

Vastapuoli: Austrian Airlines AG

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämisestä Montrealissa 28.5.1999 tehdyn yleissopimuksen, jonka Euroopan yhteisö allekirjoitti 9.12.1999 ja joka hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 5.4.2001 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2001/539/EY, ([1]) 17 artiklan 1 kappaletta tulkittava siten, että kyseisessä määräyksessä tarkoitettu käsite ”onnettomuus” kattaa tilanteen, jossa matkustaja lentokoneesta poistumisen yhteydessä – ilman todennettavissa olevaa syytä – kaatuu siirrettävien portaiden viimeisellä kolmanneksella ja loukkaa itsensä, jolloin loukkaantuminen ei aiheutunut matkustajapalveluun käytetystä esineestä unionin tuomioistuimen 19.12.2019 antamassa tuomiossa Niki Luftfahrt, C-532/18, ([2]) tarkoitetulla tavalla, ja portaiden kunto ei ollut puutteellinen eivätkä ne etenkään olleet liukkaat?

2) Onko Montrealin yleissopimuksen 20 artiklaa tulkittava siten, että ilmakuljetusyrityksen mahdollinen vastuu raukeaa kokonaan, jos kyseessä on ensimmäisessä kysymyksessä kuvatun kaltainen tilanne ja matkustaja ei kaatuessaan pitänyt kiinni portaiden kaiteesta?

([1]) Yleissopimuksen tekemisestä tiettyjen kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämisestä (Montrealin yleissopimus) Euroopan yhteisön puolesta 5.4.2001 tehty neuvoston päätös 2001/539/EY (EYVL 2001, L 194, s. 38).
([2]) ECLI:EU:C:2019:1127.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 11.11.2020 – Reprensus GmbH v. S-V Pavlovi Trejd EOOD

(Asia C-591/20)

(2021/C 35/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Reprensus GmbH

Vastapuoli: S-V Pavlovi Trejd EOOD

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 ([1]) 7 artiklan 1 alakohdan a alakohtaa ja 2 alakohtaa tulkittava siten, että tuomioistuimen toimivalta tutkia sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausvastuuta koskeva asia koskee vahingonkorvauskannetta, kun kantaja on erehdyttämällä saatu tekemään kauppasopimus ja maksamaan kauppahinta?

([1]) EUVL 2012, L 351, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Markkinaoikeus (Suomi) on esittänyt 12.11.2020 – Kuluttaja-asiamies v. MiGame Oy

(Asia C-594/20)

(2021/C 35/45)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Markkinaoikeus

Pääasian asianosaiset

Hakija: Kuluttaja-asiamies

Vastaaja: MiGame Oy

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25.10.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU ([1]) 21 artiklan ensimmäistä kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että elinkeinonharjoittaja voi asettaa korkeintaan perushintaisen puhelinnumeron lisäksi saataville puhelinnumeron, jota kuluttaja saattaa käyttää tehtyyn sopimukseen liittyvissä asioissa ja johon soittamisesta veloitetaan perushintaa korkeampi hinta, ja jos perushinnan ylittävän puhelinnumeron ilmoittaminen voi olla joillakin edellytyksillä 21 artiklan mukaista, onko arvioinnissa merkitystä esimerkiksi perushintaisen puhelinnumeron helpolla löydettävyydellä, puhelinnumeroiden käyttötarkoitusten riittävän selkeällä ilmaisemisella ja puhelinnumeroiden asiakaspalvelun tavoitettavuuden tai palvelutason olennaisilla eroilla?

2) Onko direktiivin 2011/83 21 artiklassa tarkoitettua perushinnan käsitettä tulkittava siten, että elinkeinonharjoittaja voi tarjota tehtyyn sopimukseen liittyvissä asioissa asiakaspalvelupuhelinlinjana käytettäväksi vain maantieteellisen lanka- tai matkapuhelimen standardinumeroa tai kuluttajalle maksutonta puhelinnumeroa, ja jos elinkeinonharjoittaja voi tarjota muunlaisen puhelinnumeron, millaisia kustannuksia siihen soittamisesta voi liittymäsopimuksessaan puhepaketin hankkineille kuluttajille korkeintaan aiheutua?

([1]) Kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU (EUVL 2011, L 304, S. 64).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 13.11.2020 – UE v. ShareWood Switzerland AG ja VF

(Asia C-595/20)

(2021/C 35/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: UE

Revision-menettelyn vastapuolet: ShareWood Switzerland AG ja VF

Ennakkoratkaisukysymys

Onko sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 17.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) ([1]) 6 artiklan 4 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että yrityksen ja kuluttajan välisiä tiikki- ja balsapuita koskevia kauppasopimuksia, joilla puihin annetaan omistusoikeus, jotta puiden hoidon jälkeen puut voidaan korjata ja myydä kannattavasti, ja joihin sisältyy tätä tarkoitusta varten maanvuokrasopimus ja palvelusopimus, on pidettävä mainitussa asetuksessa tarkoitettuina ”sopimuksina, joiden kohteena on oikeus kiinteään omaisuuteen tai kiinteän omaisuuden vuokraaminen”?

([1]) EUVL 2008, L 177, s. 6.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Törvényszék on esittänyt 12.11.2020 – DuoDecad Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-596/20)

(2021/C 35/47)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Törvényszék

Pääasian asianosaiset

Kantaja: DuoDecad Kft.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko neuvoston direktiivin 2006/112 ([1]) 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, 24 artiklan 1 kohtaa ja 43 artiklaa tulkittava siten, että know-how-lisenssin saaja – unionin jäsenvaltioon (pääasian kohteena olevassa tapauksessa Portugaliin) sijoittautunut yhtiö – ei suorita verkkosivustolla saatavilla olevia palveluja loppukäyttäjille, joten se ei voi olla toiseen jäsenvaltioon (pääasian kohteena olevassa tapauksessa Unkariin) sijoittautuneen verovelvollisen know-how’ta koskevan teknisen tukipalvelun kohteena alihankkijana, vaan viimeksi mainittu suorittaa tämän palvelun viimeksi mainittuun jäsenvaltioon sijoittautuneen know-how-lisenssin antajalle olosuhteissa, joissa

   a) lisenssin saajalla oli käytettävissään toimistotiloja, jotka oli vuokrattu ensin mainitusta jäsenvaltiosta, tietotekninen ja toimistoinfrastruktuuri, oma henkilöstö ja laaja kokemus sähköisestä kaupankäynnistä, ja sillä oli laajat kansainväliset suhteet omaava omistaja ja sähköisen kaupankäynnin alalla pätevä ylläpitäjä

   b) lisenssin saaja oli saanut know-how’ta, joka sisälsi verkkosivustojen toimintaprosessin ja niiden päivitykset, antoi tätä koskevia lausuntoja, esitti muutoksia näihin prosesseihin ja hyväksyi ne

   c) se oli verovelvollisen tämän know-how’n perusteella suorittamien palvelujen vastaanottaja

   d) se sai säännöllisesti raportteja, jotka koskivat alihankkijoiden suorittamia palveluja (erityisesti liikenne verkkosivustoilla ja pankkitililtä suoritetut maksut)

   e) se rekisteröi omissa nimissään internettunnuksia, jotka mahdollistavat pääsyn verkkosivustoille internetin välityksellä

   f) se mainittiin verkkosivustoilla palveluntarjoajana

   g) se suoritti toimenpiteitä, joiden tarkoituksena oli säilyttää verkkosivustojen suosio

h) se teki omissa nimissään sopimuksia palvelujen suorittamiseksi tarvittavien työntekijöiden ja alihankkijoiden (erityisesti pankkien, jotka tarjosivat pankkikorttimaksua verkkosivustolla, suunnittelijoiden, jotka tarjosivat sivustoilla saatavilla olevan sisällön, ja sisältöä markkinoivien webmasterien) kanssa

i) sillä oli käytettävissään täydellinen järjestelmä, jolla vastaanotettiin tulot, jotka olivat peräisin kyseisen palvelun suorittamisesta loppukäyttäjille, kuten pankkitilit, valtuudet määrätä yksinoikeudella ja täysimääräisesti näistä tileistä, loppukäyttäjiä koskeva tietokanta, jonka perusteella oli mahdollista laatia heille laskuja palvelun suorittamisesta, sekä oma laskutusohjelma

j) se ilmoitti verkkosivustoilla oman kotipaikkansa ensin mainitussa jäsenvaltiossa asiakkaiden fyysisenä palvelupaikkana ja

k) se on sekä lisenssin antajasta että know-how'ssa kuvattujen tiettyjen teknisten prosessien toteuttamisesta vastaavista unkarilaisista alihankkijoista riippumaton yhtiö,

kun otetaan lisäksi huomioon, että i) vastaava ensin mainitun jäsenvaltion viranomainen, joka on asianmukainen elin tutkimaan nämä objektiiviset ja kolmansien osapuolten tarkistettavissa olevat olosuhteet, vahvisti edellä kuvatut olosuhteet; ii) se, että tämän jäsenvaltion yhtiö ei voinut turvautua maksupalveluntarjoajaan, joka takaisi maksun vastaanottamisen pankkikorttimaksuna verkkosivuilla, oli objektiivinen este palvelun suorittamiselle toisessa jäsenvaltiossa verkkosivustojen avulla, mistä syystä tähän jäsenvaltioon sijoittautunut yhtiö ei koskaan suorittanut verkkosivustolla käytettävissä olevaa palvelua ennen tutkittua ajanjaksoa eikä sen jälkeen, ja iii) lisenssinsaajayhtiö ja siihen sidoksissa olevat yhtiöt saivat internetsivuston toiminnasta edun, joka on kokonaisuutena suurempi kuin erotus, joka saadaan sovellettaessa arvonlisäverokantaa ensin mainitussa jäsenvaltiossa ja jälkimmäisessä jäsenvaltiossa?

2) Onko arvonlisäverodirektiivin 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, 24 artiklan 1 kohtaa ja 43 artiklaa tulkittava siten, että know-how-lisenssin antaja – toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut yhtiö – suorittaa internetsivustolla saatavilla olevia palveluja loppukäyttäjille, joten se on verovelvollisen know-how'n teknisen tukipalvelun vastaanottaja alihankkijana, eikä viimeksi mainittu suorita tätä palvelua ensin mainittuun jäsenvaltioon sijoittautuneelle lisenssin saajalle olosuhteissa, joissa

a) lisenssinantajayhtiön omat resurssit koostuivat yksinomaan vuokratusta toimistotilasta ja sen toimitusjohtajan käyttämästä tietokoneesta

b) sen ainoita omia työntekijöitä olivat toimitusjohtaja ja oikeudellinen neuvonantaja, joka työskenteli osa-aikaisesti muutaman tunnin viikossa

c) sen ainoa sopimus oli know-how-kehityssopimus

d) se määräsi, että lisenssin saaja kirjaisi omistuksessaan olevien verkkotunnusten nimet omiin nimiinsä viimeksi mainitun kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti

e) se ei esiintynyt koskaan kyseisten palvelujen tarjoajana kolmansiin osapuoliin, erityisesti loppukäyttäjiin, pankkeihin, jotka tarjosivat pankkikorttimaksua verkkosivuilla, verkkosivustojen sisällöntuottajiin eikä sisältöä markkinoiviin webmastereihin nähden

f) se ei koskaan laatinut tositteita, jotka liittyvät verkkosivustoilla saatavilla oleviin palveluihin, lukuun ottamatta lisenssioikeuksiin liittyvää laskua, ja

g) sillä ei ollut käytettävissään järjestelmää (kuten pankkitilejä ja muita infrastruktuureja), jotka olisivat mahdollistaneet verkkosivustojen välityksellä suoritetusta palvelusta saatujen tulojen vastaanottamisen,

kun otetaan huomioon sekin, että 17.12.2015 annetun tuomion WebMindLicenses (C-419/14, EU:C:2015:832) mukaan sillä seikalla, että know-how'n on luonut lisenssinantajayhtiön toimitusjohtaja ja ainoa osakkeenomistaja ja että tämä sama henkilö vaikutti kyseisen know-how'n kehittämiseen ja hyödyntämiseen sekä siihen tukeutuvien palvelujen suorittamiseen tai määräsi niistä, ei sellaisenaan ole ratkaisevaa merkitystä, joten luonnollinen henkilö, joka on lisenssinantajayhtiön toimitusjohtaja ja omistaja, on myös sellaisten alihankkijoina olevien yhtiöiden – ja siten kantajan – toimitusjohtaja ja/tai omistaja – jotka työskentelevät yhdessä palveluja suoritettaessa alihankkijoina lisenssin saajan lukuun hoitamalla niille kuuluvia edellä mainittuja tehtäviä?

(1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Satversmes tiesa (Latvia) on esittänyt 13.11.2020 – AS "Pilsētas zemes dienests" v. Latvijas Republikas Saeima

(Asia C-598/20)

(2021/C 35/48)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Satversmes tiesa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AS "Pilsētas zemes dienests"

Vastaaja: Latvijas Republikas Saeima

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (1) 135 artiklan 1 kohdan l alakohdassa säädettyä kiinteän omaisuuden vuokrauksen vapauttamista arvonlisäverosta tulkittava siten, että kyseistä vapautusta sovelletaan pakkovuokraukseen perustuvaan maanvuokraukseen?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi eli jos pakkovuokraukseen perustuva maanvuokraus on vapautettu arvonlisäverosta ja maanvuokraus on siten kaikissa muissa tapauksissa arvonlisäveron alaista, eikö tällainen vapautus ole vastoin arvonlisäveron neutraalisuuden periaatetta, joka on yksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY periaatteista?

(1) EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) – 13.11.2020 – Baltic Master v. Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Asia C-599/20)

(2021/C 35/49)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Baltic Master

Vastaaja: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ([1]) 29 artiklan 1 kohdan d alakohtaa ja tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ([2]) 143 artiklan 1 kohdan b, e tai f alakohtaa tulkittava siten, että myyjän ja ostajan katsotaan olevan keskenään etuyhteydessä, jos kuten käsiteltävässä asiassa, ei ole saatavilla asiakirjoja (virallisia tietoja), jotka osoittaisivat liikekumppanuuden tai valvonnan, mutta liiketoimien suorittamiseen liittyvät olosuhteet eivät – objektiivisten todisteiden perusteella – ole ominaisia tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa harjoitettavalle liiketoiminnalle vaan pikemminkin tapauksille, joissa 1) liikesuhteet ovat erityisen tiiviit liiketoimen osapuolten suuren keskinäisen luottamuksen perusteella tai 2) liiketoimen yksi osapuoli valvoo sen toista osapuolta tai kolmas osapuoli valvoo liiketoimen molempia osapuolia?

2. Onko asetuksen (ETY) N:o 2913/92 31 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä tullausarvon määrittämiselle kansalliseen tietokantaan sisältyvien tietojen perusteella, jotka koskevat sellaisten tavaroiden tullausarvoa, joilla on sama alkuperä ja jotka kuuluvat samaan Taric-nimikkeeseen, vaikka eivät olekaan samankaltaisia tavaroita asetuksen (ETY) N:o 2454/93 142 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetulla tavalla?

([1]) EYVL 1992, L 302, s. 1
([2]) EYVL 1993, L 253, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal d'arrondissement (Luxembourg) on esittänyt 13.11.2020 – Sovim SA v. Luxembourg Business Registers

(Asia C-601/20)

(2021/C 35/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal d'arrondissement

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sovim SA

Vastaaja: Luxembourg Business Registers

Ennakkoratkaisukysymykset

Kysymys 1

Onko direktiivin (EU) 2018/843 ([1]) 1 artiklan 15 kohdan c alakohta, jolla muutetaan rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä – – direktiivin (EU) 2015/849 ([2]) 30 artiklan 5 kohdan ensimmäistä alakohtaa siten, että siinä velvoitetaan jäsenvaltiot saattamaan tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot kaikissa tapauksissa suuren yleisön saataville ilman tarvetta perustella oikeutettua etua, pätevä

a. kun tarkastellaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 7 artiklassa – tulkittuna ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan mukaisesti – taattua oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioitukseen ottaen huomioon muun muassa direktiivin 2018/843 johdanto-osan 30 ja 31 perustelukappaleessa mainitut, erityisesti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat tavoitteet; ja

b. kun tarkastellaan perusoikeuskirjan 8 artiklassa taattua oikeutta henkilötietojen suojaan, jolla on erityisesti tarkoitus varmistaa henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuus, kohtuullisuus ja läpinäkyvyys rekisteröidyn kannalta, tietojen keruun ja käsittelyn käyttötarkoitussidonnaisuus sekä tietojen minimointi?

Kysymys 2

1. Onko direktiivin 2018/843 1 artiklan 15 kohdan g alakohtaa tulkittava siten, että siinä tarkoitetut poikkeustapaukset, joissa jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksesta, jonka mukaan pääsy kaikkiin tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskeviin tietoihin tai osaan niistä voidaan evätä silloin, kun suuren yleisön pääsy asettaisi tosiasiallisen omistajan tai edunsaajan alttiiksi kohtuuttomalle petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun riskille, voidaan todeta vain, jos voidaan näyttää toteen, että tosiasialliseen omistajaan tai edunsaajaan kohdistuu vakava, todellinen ja kohtuuton petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun riski, joka on poikkeuksellinen?

2. Jos vastaus on myöntävä, onko tällä tavoin tulkittuna direktiivin 2018/843 1 artiklan 15 kohdan g alakohta pätevä, kun tarkastellaan perusoikeuskirjan 7 artiklassa taattua oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioitukseen ja perusoikeuskirjan 8 artiklassa taattua oikeutta henkilötietojen suojaan?

Kysymys 3

1. Onko luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY ([3]) kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (jäljempänä yleinen tietosuoja-asetus) 5 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, jossa säädetään, että tietoja on käsiteltävä lainmukaisesti, asianmukaisesti ja rekisteröidyn kannalta läpinäkyvästi, tulkittava siten, että se ei ole esteenä

   a. sille, että tosiasiallisen omistajan tai edunsaajan henkilötiedot, jotka on kirjattu direktiivin 2015/849, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 2018/843 1 artiklan 15 kohdalla, 30 artiklan mukaisesti perustettuun tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekisteriin, ovat suuren yleisön saatavilla ilman mitään valvontaa tai perustelutarvetta ja ilman että rekisteröity (tosiasiallinen omistaja tai edunsaaja) saa tietää, kenellä on ollut pääsy häntä koskeviin henkilötietoihin; eikä

   b. sille, että tällaisen tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekisterin pitäjä antaa tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien henkilötietoihin pääsyn rajoittamattomalle ja määrittelemättömälle henkilömäärälle?

2. Onko käyttötarkoitussidonnaisuutta koskevaa yleisen tietosuoja-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että direktiivin 2015/849, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 2018/843 1 artiklan 15 kohdalla, 30 artiklan mukaisesti perustettuun tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekisteriin kirjatut tosiasiallisen omistajan tai edunsaajan henkilötiedot ovat suuren yleisön saatavilla ilman, että näiden tietojen rekisterinpitäjä voi taata, että näitä tietoja käytetään yksinomaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on kerätty, eli terrorismin rahoittamisen ja rahanpesun torjuntaan, ottaen huomioon, että suuri yleisö ei ole tämän tarkoituksen noudattamisesta vastaava elin?

3. Onko tietojen minimointia koskevaa yleisen tietosuoja-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että suurella yleisöllä on direktiivin 2015/849, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 2018/843 1 artiklan 15 kohdalla, 30 artiklan mukaisesti perustetun tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekisterin kautta mahdollisuus saada tietoonsa paitsi tosiasiallisen omistajan tai edunsaajan nimi, syntymäkuukausi ja -vuosi, kansalaisuus ja asuinmaa sekä hänen hallussaan olevan omistusosuuden luonne ja laajuus, myös hänen syntymäpäivänsä ja -paikkansa?

4. Eikö yleisen tietosuoja-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan f alakohta, jossa edellytetään, että tietoja käsitellään tavalla, jolla varmistetaan henkilötietojen asianmukainen turvallisuus, mukaan lukien suojaaminen luvattomalta ja lainvastaiselta käsittelyltä, siten että varmistetaan näiden tietojen eheys ja luottamuksellisuus, ole esteenä sille, että direktiivin 2015/849, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 2018/843 1 artiklan 15 kohdalla, 30 artiklan mukaisesti perustetussa tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekisterissä oleviin tosiasiallisen omistajan tai edunsaajan henkilötietoihin on rajoittamaton ja ehdoton pääsy ilman sitoutumista luottamuksellisuuteen?

5. Onko yleisen tietosuoja-asetuksen 25 artiklan 2 kohtaa, jossa taataan oletusarvoinen tietosuoja ja jonka mukaan muun muassa henkilötietoja ei saa oletusarvoisesti saattaa rajoittamattoman henkilömäärän saataville ilman luonnollisen henkilön myötävaikutusta, tulkittava siten, että se ei ole esteenä

   a. sille, että direktiivin 2015/849, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 2018/843 1 artiklan 15 kohdalla, 30 artiklan mukaisesti perustettu tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekisteri ei edellytä, että tosiasiallisten omistajien tai edunsaajien henkilötietoihin tutustuvat suuren yleisön jäsenet kirjautuvat rekisterin internetsivustolle; eikä

b. sille, että tosiasialliselle omistajalle ja edunsaajalle ei anneta mitään tietoja siitä, että joku on tutustunut hänestä tällaiseen rekisteriin kirjattuihin henkilötietoihin; eikä

c. sille, että kyseisten henkilötietojen laajuutta ja saatavuutta ei ole mitenkään rajoitettu niiden käsittelyn tarkoituksen perusteella?

6. Onko yleisen tietosuoja-asetuksen 44–50 artiklaa, joissa asetetaan henkilötietojen siirrolle kolmanteen maahan tiukat edellytykset, tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sille, että direktiivin 2015/849, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 2018/843 1 artiklan 15 kohdalla, 30 artiklan mukaisesti perustettuun tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekisteriin kirjatut tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien henkilötiedot ovat joka tapauksessa kaikkien suuren yleisön jäsenten saatavilla ilman tarvetta perustella oikeutettua etua ja ilman mitään rajoitusta heidän sijainnilleen?

([1]) Rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 ja direktiivien 2009/138/EY ja 2013/36/EU muuttamisesta 30.5.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/843 (EUVL 2018, L 156, s. 43).

([2]) Rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta 20.5.2015 annettu Europan parlamentin a neuvoston direktiivi (EU) 2015/849 (EUVL 2015, L 141, s. 73).

([3]) Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL 2016, L 119, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Salzburg (Itävalta) on esittänyt 18.11.2020 – CS v. Eurowings GmbH

(Asia C-613/20)

(2021/C 35/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Salzburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: CS

Vastaaja: Eurowings GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voiko lentoliikenteen harjoittajan työntekijöiden lakkoa, johon ammattiliitto on kehottanut ryhtymään palkkoja ja/tai sosiaalietuuksia koskevien vaatimusten hyväksymiseksi, olla asetuksen (EY) N:o 261/2004 ([1]) 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde?

2) Päteekö tämä ainakin

a) silloin, kun tytäryhtiön työntekijät noudattavat solidaarisesti emoyhtiötä (Lufthansa AG:n) vastaan annettua lakkokehotusta tukeakseen ammattijärjestön ajamia emoyhtiön matkustamohenkilöstön vaatimuksia, ja

b) erityisesti silloin, kun tytäryhtiön lakosta tulee ”itsenäinen” sen jälkeen, kun asiasta on päästy sopimukseen emoyhtiössä, koska ammattijärjestö ilman havaittavia syitä jatkaa lakkoa ja jopa laajentaa sitä ja tytäryhtiön matkustamohenkilöstö noudattaa tätä kehotusta?

3) Näyttääkö lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja poikkeuksellisen olosuhteen riittävällä tavalla toteen väittämällä, että ammattijärjestö on pitänyt lakkokehotuksen voimassa ilman syytä, vaikka emoyhtiö oli hyväksynyt vaatimukset, ja lopulta jopa jatkanut sen kestoa, ja kenellä on todistustaakka, jos asiaan liittyvät olosuhteet ovat jääneet tältä osin epäselviksi?

4) Voiko lakko, johon on 18.10.2019 ilmoitettu ryhdyttävän vastaajan tytäryhtiössä 20.10.2019 kello 5,00–11,00 ja jota lopulta on jatkettu 20.10.2019 kello 5,30 spontaanisti kello 24,00 asti, olla sellainen olosuhde, jota ei tosiasiallisesti voida enää hallita?

5) Ovatko toimenpiteet, joissa laaditaan vaihtoehtoinen lentoaikataulu ja matkustamohenkilöstön puuttumisen vuoksi pois jääneitä lentoja korvataan alihankintalennoilla kiinnittämällä erityistä huomiota kohteisiin, joihin ei pääse lainkaan tai ainakaan helposti maitse, ja tekemällä ero Saksan sisäisten ja Euroopan sisäisten lentojen välillä, tilanteeseen soveltuvia toimenpiteitä, kun lisäksi otetaan huomioon, että kyseisenä päivänä kaikkiaan 712 suoritettavasta lennosta jouduttiin peruuttamaan ainoastaan 158 lentoa?

6) Mitä vaatimuksia on asetettava lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan väittämistaakalle arvioitaessa sitä, että kaikki teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoiset kohtuulliset toimenpiteet on toteutettu?

([1]) Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tallinna Halduskohus (Viro) on esittänyt 18.11.2020 – AS Lux Express Estonia v. Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Asia C-614/20)

(2021/C 35/52)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tallinna Halduskohus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: AS Lux Express Estonia

Vastapuoli: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko sitä, että kaikille kaupalliselta pohjalta kotimaan henkilölinjaliikennettä tie-, vesi- ja rautatieliikenteessä harjoittaville yksityisoikeudellisille yrityksille säädetään laissa yhtäläinen velvollisuus kuljettaa tiettyyn ryhmään kuuluvia matkustajia (esikouluikäiset lapset, alle 16-vuotiaat vammaiset henkilöt, vähintään 16-vuotiaat erittäin vaikeavammaiset henkilöt, vaikeasti näkövammaiset henkilöt, erittäin vaikeasti tai vaikeasti näkövammaisten henkilöiden saattajat, vammaisen henkilön opas- tai avustajakoirat) veloituksetta, pidettävä rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta 23.10.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) 1370/2007 ([1]) 2 artiklan e alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun julkisen palvelun velvoitteen asettamisena?

2. Mikäli kyseessä on asetuksessa N:o 1370/2007 tarkoitettu julkisen palvelun velvoite, onko jäsenvaltiolla asetuksen N:o 1370/2007 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan perusteella oikeus sulkea kansallisella lailla pois tällaisen velvoitteen täyttämisen perusteella suoritettavan korvauksen maksaminen liikenteenharjoittajalle?

   Mikäli jäsenvaltiolla on oikeus sulkea pois korvauksen maksaminen liikenteenharjoittajalle, millä edellytyksillä se voi näin tehdä?

3. Annetaanko asetuksen N:o 1370/2007 3 artiklan 3 kohdassa mahdollisuus olla soveltamatta asetusta myös sellaisiin yleisiin sääntöihin, jotka koskevat muille kuin mainitussa asetuksen kohdassa mainituille matkustajaryhmille vahvistettavia enimmäishintoja?

   Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan mukainen velvollisuus ilmoittaa Euroopan komissiolle olemassa myös siinä tapauksessa, että yleisissä säännöissä, joilla vahvistetaan enimmäishinnat, ei määrätä korvauksen maksamisesta liikenteenharjoittajalle?

4. Mikäli nyt tarkasteltavaan tapaukseen ei sovelleta asetusta N:o 1370/2007, voisiko korvauksen määrääminen perustua johonkin muuhun Euroopan unionin oikeuden toimeen (esimerkiksi Euroopan unionin perusoikeuskirjaan)?

5. Mitkä edellytykset liikenteenharjoittajalle maksettavaksi määrättävän korvauksen on täytettävä, jotta se olisi valtiontukea koskevien säännösten mukainen?

([1]) Rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta 23.10.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) 1370/2007 (EUVL 2007, L 315, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Adraces v. komissio

(Asia T-714/18) [1]

(Välityslauseke – Kumppanuutta koskeva puitesopimus – Paikallinen Europe Direct – tiedotuspiste – Sopimuksen päättäminen syytä täsmentämättä – Oikeusvarmuus – Vilpittömän mielen periaate – Oikeasuhteisuus – Sopimuspuolen oikeuksien ja laillisten etujen kunnioittaminen – Oikeus hyvään hallintoon)

(2021/C 35/53)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Adraces – Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul (Vila Velha de Ródão, Portugali) (edustajat: asianajajat G. Gentil Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte ja M. Barros Silva)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Estrada de Solà ja M. Ilkova)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 272 artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä sen toteamiseksi, että komission päätös lopettaa kumppanuutta koskeva puitesopimus COMM/LIS/ED/2018-2020_1 on mitätön, ja toisaalta komission velvoittamiseksi palauttamaan ennalleen kantajan mainittua sopimuksen lopettamista edeltävä tilanne.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Adraces – Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

[1] EUVL C 54, 11.2.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Repsol v. EUIPO – Basic (BASIC)

(Asia T-722/18) [1]

(EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki BASIC – Aiemmat kansalliset kauppanimet basic ja basic AG – Suhteelliset hylkäysperusteet – Sellaisen merkin käyttäminen liike-elämässä, jonka ulottuvuus ei ole vain paikallinen – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohta ja 53 artiklan 1 kohdan c alakohta (joista on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 4 kohta ja 60 artiklan 1 kohdan c alakohta) – Osittainen mitättömäksi julistaminen – Päätös, joka on tehty unionin yleisen tuomioistuimen kumottua aikaisemman päätöksen – Asian palauttaminen valituslautakuntaan – Palautuksen tekijän toimivallan puuttuminen – Asetuksen (EY) N:o 216/96 1 d artikla – Vastakanne)

(2021/C 35/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Repsol, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J.-B. Devaureix ja J. C. Erdozain López)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: H. O'Neill ja V. Ruzek)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa, väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Basic AG Lebensmittelhandel (München, Saksa) (edustaja: asianajaja D. Altenburg)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 22.8.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 178/2018-2), joka koskee mitättömyysmenettelyä Basic Lebensmittelhandelin ja Repsolin välillä.

Tuomiolauselma

1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) toisen valituslautakunnan 22.8.2018 tekemä päätös (asia R 178/2018-2) kumotaan.

2) Vastakanteesta ei ole tarpeen lausua.

3) EUIPO ja Basic AG Lebensmittelhandel vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan kumpikin korvaamaan puolet Repsol, SA:n oikeudenkäyntikuluista.

(1) EUVL C 54, 11.2.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.12.2020 – Thunus ym. v. EIP

(Asia T-247/19) (1)

(Henkilöstö – EIP:n henkilöstö – Palkkaus – Vuosittainen palkantarkistus – Oikeusvarmuus – Luottamuksensuoja – Henkilöstön kuuleminen – Perusteluvelvollisuus – Oikeasuhteisuus)

(2021/C 35/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Vincent Thunus (Contern, Luxemburg) ja muut kantajat, joiden nimet luetellaan liitteessä (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (asiamiehet: T. Gilliams, J. Klein ja J. Krueck, avustajanaan asianajaja P.-E. Partsch)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 50 a artiklaan perustuva vaatimus, jossa vaaditaan yhtäältä kantajien vuoden 2018 helmikuun ja sen jälkeisiin palkkalaskelmiin sisältyvien päätösten, joissa sovelletaan EIP:n hallintoneuvoston 18.7.2017 tekemää päätöstä, jossa määritellään henkilökunnan palkkojen yleiskorotuksiin uusi lähestymistapa, jota sovelletaan kaikkiin EIP:n työntekijöihin, ja EIP:n hallituksen 30.1.2018 tekemää päätöstä, jolla vahvistetaan palkkojen tarkistusprosentti vuodelle 2018 0,7 prosenttiin, kumoamista ja toisaalta korvausta vahingosta, jota kantajille on väitetysti näistä päätöksistä aiheutunut.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Vincent Thunus ja muut kantajat, joiden nimet luetellaan liitteessä, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät velvoitetaan korvaamaan Euroopan investointipankin (EIP) oikeudenkäyntikulut.

(1) EUVL C 206, 17.6.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.12.2020 – Thunus ym. v. EIP

(Asia T-318/19) [1]

(Henkilöstö – EIP:n henkilöstö – Palkkaus – Vuosittainen palkantarkistus – Oikeusvarmuus – Luottamuksensuoja – Henkilöstön kuuleminen – Perusteluvelvollisuus – Oikeasuhteisuus)

(2021/C 35/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Vincent Thunus (Contern, Luxemburg) ja muut kantajat, joiden nimet luetellaan liitteessä (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (asiamiehet: T. Gilliams, J. Klein ja J. Krueck, avustajanaan asianajaja P.-E. Partsch)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 50 a artiklaan perustuva vaatimus, jossa vaaditaan yhtäältä kantajien vuoden 2019 helmikuun ja sen jälkeisiin palkkalaskelmiin sisältyvien päätösten, joissa sovelletaan EIP:n hallintoneuvoston 18.7.2017 tekemää päätöstä, jossa määritellään henkilökunnan palkkojen yleiskorotuksiin uusi lähestymistapa, jota sovelletaan kaikkiin EIP:n työntekijöihin, hallintoneuvoston 11.12.2018 tekemää päätöstä vuoden 2019 palkkabudjetin vahvistamisesta ja EIP:n hallituksen 30.1.2019 tekemää päätöstä, jolla vahvistetaan palkkojen tarkistusprosentti vuodelle 2019 0,8 prosenttiin, kumoamista ja toisaalta korvausta vahingosta, jota kantajille on väitetysti näistä päätöksistä aiheutunut.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Vincent Thunus ja muut kantajat, joiden nimet luetellaan liitteessä, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät velvoitetaan korvaamaan Euroopan investointipankin (EIP) oikeudenkäyntikulut.

[1] EUVL C 246, 22.7.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Ace of spades v. EUIPO – Krupp ja Borrmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ)

(Asia T-620/19) [1]

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kolmiulotteisen kuviomerkin JC JEAN CALL Champagne ROSÉ rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisemmat kolmiulotteiset EU-tavaramerkit – Suhteelliset hylkäysperusteet – Merkkien samankaltaisuus – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta [josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta]) – Maineelle ei aiheudu vahinkoa – Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta [josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 5 kohta])

(2021/C 35/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja A. Gómez López)

Valittaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Muut osapuolet EUIPO:n valituslautakunnassa: Gerhard Ernst Krupp (München, Saksa) ja Elmar Borrmann (Reith, Itävalta)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 26.6.2019 tekemästä päätöksestä (asia R 1/2019-5), joka koskee osapuolten Ace of spades Holdings sekä Krupp ja Borrmann välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 26.6.2019 tekemä päätös (asia R 1/2019-5) kumotaan siltä osin kuin siinä hylättiin Ace of spades Holdings LLC:n valitus ja asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaan perustuva väite.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Asianosaiset vastaavat oikeudenkäyntikuluistaan.

(1) EUVL C 399, 25.11.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Ace of spades v. EUIPO– Krupp ja Borrmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE)

(Asia T-621/19) (1)

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kolmiulotteisen kuviomerkin JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisemmat kolmiulotteiset EU-tavaramerkit – Suhteelliset hylkäysperusteet – Merkkien samankaltaisuus – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta [josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta]) – Maineelle ei aiheudu vahinkoa – Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta [josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 5 kohta])

(2021/C 35/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja A. Gómez López)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Muut osapuolet EUIPO:n valituslautakunnassa: Gerhard Ernst Krupp (München, Saksa) ja Elmar Borrmann (Reith, Itävalta)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 20.6.2019 tekemästä päätöksestä (asia R 2/2019-5), joka koskee osapuolten Ace of spades Holdings sekä Krupp ja Borrmann välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 20.6.2019 tekemä päätös (asia R 2/2019-5) kumotaan siltä osin kuin siinä hylättiin Ace of spades Holdings LLC:n valitus ja asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaan perustuva väite.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Asianosaiset vastaavat oikeudenkäyntikuluistaan.

(1) EUVL C 399, 25.11.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Ace of spades v. EUIPO – Krupp ja Borrmann (JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE)

(Asia T-622/19) (1)

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kolmiulotteisen kuviomerkin JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aikaisemmat kolmiulotteiset EU-tavaramerkit – Suhteelliset hylkäysperusteet – Merkkien samankaltaisuus – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta [josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta]) – Maineelle ei aiheudu vahinkoa – Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta [josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 5 kohta])

(2021/C 35/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja A. Gómez López)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Muut osapuolet EUIPO:n valituslautakunnassa: Gerhard Ernst Krupp (München, Saksa) ja Elmar Borrmann (Reith, Itävalta)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 26.6.2019 tekemästä päätöksestä (asia R 3/2019-5), joka koskee osapuolten Ace of spades Holdings sekä Krupp ja Borrmann välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 26.6.2019 tekemä päätös (asia R 3/2019-5) kumotaan siltä osin kuin siinä hylättiin Ace of spades Holdings LLC:n valitus ja asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaan perustuva väite.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Asianosaiset vastaavat oikeudenkäyntikuluistaan.

(1) EUVL C 399, 25.11.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – GV v. komissio

(Asia T-705/19) (1)

(Henkilöstö – Virkamiehet – Työpaikkakiusaaminen – Avustamispyyntö – Hakemuksen hylkääminen – Yksikön etu – Virkojen vastaavuuden noudattaminen – Kohtuullinen aika – Alustavan näytön puuttuminen – Vastuu)

(2021/C 35/60)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: GV (edustaja: asianajaja B.-H. Vincent)

Vastaaja: Euroopan komissio (edustajat: B. Mongin, M. Brauhoff ja T. Lilamand)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jolla vaaditaan yhtäältä komission 5.2.2019 tekemän sen päätöksen kumoamista, jolla on hylätty kantajan esittämä avustamispyyntö ja toisaalta korvausta kantajalle tästä päätöksestä väitetysti aiheutuneesta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) GV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

(1) EUVL C 413, 9.12.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Man and Machine v. EUIPO – Bim Freelance (bim ready)

(Asia T-819/19) (1)

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Kuviomerkki bim ready – Aiempi EU-kuviomerkki BIM freelance – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara ei ole – Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta – Tavaramerkkihakemuksessa nimettyjen palvelujen rajoittaminen)

(2021/C 35/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Man and Machine Ltd (Thame Oxfordshire, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat R. Peto ja C. Neu)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: L. Rampini ja V. Ruzek

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Bim Freelance Corp. (Miami, Florida, Yhdysvallat)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 17.9.2019 tekemästä päätöksestä (asia R 317/2019-1), joka koskee osapuolten Bim Freelance ja Man and Machine välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ensimmäisen valituslautakunnan 17.9.2019 tekemä päätös (asia R 317/2019-1) kumotaan.

2) EUIPO velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(1) EUVL C 27, 27.1.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – easyCosmetic Swiss v. EUIPO – UWI (easycosmetic)

(Asia T-858/19) ([1])

(EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki easyCosmetic – Ehdoton hylkäysperuste – Kuvailevuus – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta))

(2021/C 35/62)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: easyCosmetic Swiss GmbH (Baar, Sveitsi) (edustajat: asianajajat D. Terheggen ja S. Sullivan)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: A. Söder ja M. Fischer)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Bad Nauheim, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Krisch, T. Guttau ja V. Wellens)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne 4.10.2019 tehdystä EUIPO:n toisen valituslautakunnan päätöksestä (asia R 973/2019-2), joka koskee UWI:n ja easyCosmetic Swissin välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) EasyCosmetic Swiss GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikulut.

3) UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

([1]) EUVL C 45, 10.2.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Promed v. EUIPO – Centrumelektroniki (Promed)

(Asia T-30/20) ([1])

(EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – EU-sanamerkki Promed – Ehdoton hylkäysperuste – Erottamiskyvyn puuttuminen – Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2021/C 35/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse (Farchant, Saksa) (edustajat: asianajajat B. Sorg, B. Reinisch ja C. Raßmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamiehet: H. O'Neill, V. Ruzek ja S. Hanne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Centrumelektroniki sp.j. (Tarnowskie Góry, Puola) (edustaja: asianajaja M. Kondrat)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 7.11.2019 tekemästä päätöksestä (asia R 614/2019-5), joka koskee osapuolten Centrumelektroniki ja Promed kosmetische Erzeugnisse välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

([1]) EUVL C 68, 2.3.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.12.2020 – Almea v. EUIPO – Sanacorp Pharmahandel (Almea)

(Asia T-190/20) ([1])

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kuviomerkin Almea rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Aiempi kansallinen sanamerkki MEA – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2021/C 35/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Almea Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat R. Furneaux ja E. Humphreys)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: J. Mrozowski, J. Crespo Carrillo ja V. Ruzek)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Sanacorp Pharmahandel GmbH (Planegg, Saksa) (edustajat: asianajajat I.-M. Helbig, S. Rengshausen ja S. Cobet-Nüse)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 15.1.2020 tekemästä päätöksestä (asia R 246/2019-2), joka koskee osapuolten Sanacorp Pharmahandel ja Almea välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Almea Ltd velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

([1]) EUVL C 191, 8.6.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.12.2020 – Militos Symvouleftiki v. komissio

(Asia T-536/19) ([1])

(Kumoamiskanne – Julkiset palveluhankinnat – Tarjouspyyntömenettely – Viestintätoimien järjestämisen alan palvelujen toimittaminen komission Kreikan-edustuston lukuun – Tarjouspyynnön peruuttaminen – Oikeussuojan tarpeen puuttuminen – Tutkimatta jättäminen)

(2021/C 35/65)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Militos Symvouleftiki AE (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja K. Farmakidis-Markou)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Estrada de Solà ja A. Katsimerou)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jolla vaaditaan kumoamaan 29.5.2019 tehty komission päätös, jolla on kumottu tarjouspyyntö PR/2018-16/ATH viestintätoimien järjestämisen alan palvelujen toimittamiseksi komission Kreikan-edustuston lukuun.

Määräysosa

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Militos Symvouleftiki AE vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

([1]) EUVL C 357, 21.10.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 4.12.2020 – Agepha Pharma v. EUIPO – Apogepha Arzneimittel (AGEPHA)

(Asia T-792/19) ([1])

(EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Väitteen peruuttaminen – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2021/C 35/66)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Agepha Pharma s.r.o. (Senec, Slovakia) (edustaja: asianajaja D. Göbel)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Apogepha Arzneimittel GmbH (Dresden, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Marx ja R. Kaase)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 26.8.2019 tekemästä päätöksestä (asia R 386/2019-2), joka koskee osapuolten Apogepha Arzneimittel GmbH ja Agepha Pharma s.r.o. välistä väitemenettelyä.

Määräysosa

1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.

2) Agepha Pharma s.r.o. ja Apogepha Arzneimittel GmbH vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne kumpikin velvoitetaan korvaamaan puolet Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikuluista.

(1) EUVL C 10, 13.1.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 1.12.2020 – Tikal Marine Systems v. EUIPO – Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel)

(Asia T-185/20) (1)

(EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2021/C 35/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Tikal Marine Systems GmbH (Norderstedt, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Mahnkopf)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamiehet: P. Sipos ja V. Ruzek)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Florida, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat C. Eckhartt, A. von Mühlendahl ja P. Böhner)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 29.1.2020 tekemästä päätöksestä (asia R 2500/2018-4), joka koskee osapuolten Ultra Safety Systems ja Tikal Marine Systems välistä mitättömyysmenettelyä.

Määräysosa

1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.

2) Tikal Marine Systems GmbH ja Ultra Safety Systems Inc. vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne kumpikin velvoitetaan korvaamaan puolet Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikuluista.

(1) EUVL C 191, 8.6.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 1.12.2020 – Tikal Marine Systems v. EUIPO – Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel)

(Asia T-192/20) (1)

(EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2021/C 35/68)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Tikal Marine Systems GmbH (Norderstedt, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Mahnkopf)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamiehet: P. Sipos ja V. Ruzek)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Florida, Yhdysvallat) (edustajat: asianajaja C. Eckhartt, A. von Mühlendahl ja P. Böhner)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 29.1.2020 tekemästä päätöksestä (asia R 2499/2018-4), joka koskee osapuolten Ultra Safety Systems ja Tikal Marine Systems välistä mitättömyysmenettelyä.

Määräysosa

1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.

2) Tikal Marine Systems GmbH ja Ultra Safety Systems Inc. vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne kumpikin velvoitetaan korvaamaan puolet Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikuluista.

([1]) EUVL C 191, 8.6.2020.

Kanne 16.11.2020 – Asian Gear v. EUIPO – Multimox (skootteri)

(Asia T-685/20)

(2021/C 35/69)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Asian Gear BV (Pijnacker, Alankomaat) (edustaja: asianajaja B. Gravendeel)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Multimox Holding BV (Rijen, Alankomaat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 607 155-0002

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 3.9.2020 asiassa T 1042/2018-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen tai muuttaa sitä siten, että yhteisömalli nro 607 155-0002 julistetaan mitättömäksi;

vaihtoehtoisesti

— pysyttää mitättömyysosaston 30.4.2018 tekemän päätöksen ja kumoaa riidanalaisen päätöksen;

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 7 artiklaa on rikottu.

Kanne 16.11.2020 – Asian Gear v. EUIPO – Multimox (skootteri)

(Asia T-686/20)

(2021/C 35/70)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Asian Gear BV (Pijnacker, Alankomaat) (edustaja: asianajaja B. Gravendeel)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Multimox Holding BV (Rijen, Alankomaat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 607 155-0004

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 3.9.2020 asiassa R 1043/2018-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen tai muuttaa sitä siten, että yhteisömalli nro 607 155-0004 julistetaan mitättömäksi;

vaihtoehtoisesti

— pysyttää mitättömyysosaston 30.4.2018 tekemän päätöksen ja kumoaa riidanalaisen päätöksen;

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 7 artiklaa on rikottu.

Kanne 18.11.2020 – OG v. EIP

(Asia T-695/20)

(2021/C 35/71)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: OG (edustajat: asianajajat L. Levi ja M. Vandenbussche)

Vastaaja: Euroopan investointipankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— ottaa tämän kanteen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi;

tämän vuoksi

— velvoittaa EIP:n maksamaan 16 kuukauden palkan ja 6 kuukauden lähtöpalkkion eli 317 668 euron suuruisen summan ensimmäisen vahingonkorvausvaatimuksen esittämisen ajankohtana 23.10.2019; tämä määrä on päivitettävä maksuhetkellä;

— velvoittaa EIP:n korvaamaan henkisestä kärsimyksestä kohtuulliseksi arvioidut 50 000 euroa;

— tarvittaessa kumoaa vahingonkorvausvaatimuksen hylkäämistä koskevan päätöksen, joka on päivätty 9.3. ja vastaanotettu 10.3.2020;

— tarvittaessa kumoaa 8.8.2020 tehdyn päätöksen, jolla hallinnon sisäinen valitus implisiittisesti hylättiin;

— määrää prosessinjohtotoimena oikeuden tutustua SSTL:n raporttiin;

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja pyrkii kanteellaan saamaan todetuksi Euroopan investointipankin (EIP) korvausvastuun sellaisten tapahtumien johdosta, jotka hänen mukaansa erikseen tai kokonaisuutena tarkasteltuina osoittavat EIP:n toimineen virheellisesti tavalla, joka aiheutti hänelle vahinkoa ja hänen sairastumisensa, ja esittää kanteensa tueksi yhden kanneperusteen, jonka mukaan EIP on laiminlyönyt huolenpitovelvollisuuden ja loukannut hyvän hallinnon ja avoimuuden periaatteita, ja yleisemmin laiminlyönyt jokaista työnantajaa koskevan yleisen varovaisuus- ja huolellisuusvelvoitteen.

Kantaja väittää tässä asiassa, että jos EIP olisi säännöllisesti toteuttanut vaadittavat turvallisuustoimenpiteet rakennuksissaan, erään harjoittelijan traaginen itsemurha olisi jäänyt tapahtumatta. Hän väittää myös, että jos EIP olisi kantanut vastuunsa tämän itsemurhan osalta ja täyttänyt henkilöstöönsä kuuluviin nähden – erityisesti kantajan kaltaisiin, jotka olivat suoraan tekemisissä tämän itsemurhatapauksen kanssa –, velvollisuutensa, jotka koskevat läpinäkyvyyttä ja mukana oloa, avoimuutta ja avunantoa, kantaja ei olisi nyt työkyvyttömyyseläkkeellä oleva henkilöstön jäsen, joka kärsii ja jonka uralla ja ansioiden tunnustamisella ei enää työnantajan, jota hän kuitenkin oli palvellut uskollisesti, silmissä ole merkitystä.

Kantaja väittää, että tosiseikat osoittavat myös, että sen sijaan, että EIP olisi käyttäytynyt vastuullisen ja suojelevan työnantajan tavoin, se on EIP:n harjoittelijan itsemurhatapauksen jälkeen harjoittanut politiikkaa, jonka tarkoituksena on ollut kantajan maineen tahraaminen ja hänen halventamisensa aina siinä määrin, että hän on luhistunut fyysisesti ja henkisesti. Kantaja tuntee 30 vuoden esimerkillisen uran jälkeen tulevansa kohdelluksi vain keskinkertaisena ja epärehellisenä työntekijänä.

Kanne 27.11.2020 – Mylan Ireland v. EMA

(Asia T-703/20)

(2021/C 35/72)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Mylan Ireland Ltd (Dublin, Irlanti) (edustaja: asianajaja J. Krens)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto (EMA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan, että kantajan lainvastaisuusväite, joka koskee ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä käsittelevän komitean lausuntoa, jonka mukaan Biogen Idec Ltd:n Tecfidera® -lääkkeellä on erilainen vaikuttava aine, jolle voidaan myöntää uusi yleinen myyntilupa, sellaisena kuin siihen viitataan 30.1.2014 tehdyssä päätöksessä, jossa myönnettiin uusi myyntilupa "Tecfidera® – Dimethyl Fumarate" -nimiselle lääkkeelle, voidaan ottaa tutkittavaksi ja on perusteltu

— kumoamaan 1.10.2020 tehdyn EMA:n päätöksen, jolla hylättiin kantajan myyntilupahakemus Tecfidera-lääkkeen rinnakkaisvalmisteelle, ja

— velvoittamaan EMA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että koska lainvastaisuusväite on perusteltu, riidanalainen päätös on lainvastainen siksi, että EMA teki tosiseikkoja koskevan virheen ja oikeudellisen virheen sekä laiminlöi perusteluvelvollisuutensa ja huolellista ja perusteellista arviointia koskevan velvollisuutensa, joista määrätään SEUT 296 artiklassa.

2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalainen päätös on lainvastainen, koska "erilaisen vaikuttavan aineen" asema olisi pitänyt arvioida uudelleen kantajan myyntilupahakemusvaiheessa esittämien vastalauseiden vuoksi. Näin ollen EMA jätti noudattamatta velvollisuuksiaan, erityisesti velvollisuuttaan suorittaa tehokas ja huolellinen arviointi ja esittää perustelut SEUT 296 artiklan mukaisesti, minkä vuoksi riidanalainen päätös on lainvastainen.

Kanne 30.11.2020 – MiMedx Group v. EUIPO – DIZG (Epiflex)

(Asia T-706/20)

(2021/C 35/73)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: MiMedx Group, Inc. (Marietta, Georgia, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat J. Bogatz ja Y. Stone)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: DIZG Deutsches Institut für Zell- und Gewebeersatz gGmbH (Berliini, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki Epiflex – EU-tavaramerkki nro 1 281 385

EUIPO:ssa käyty menettely: Menettämismenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 25.9.2020 asiassa R 133/2020-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen,

— velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen valituslautakunnassa korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklaa, luettuna yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/1430 19 artiklan 1 kohdan kanssa, on rikottu.

— Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 20 artiklassa tarkoitettua yhdenvertaisuusperiaatetta, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 41 artiklan kanssa, on loukattu.

— Perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua oikeutta hyvään hallintoon on loukattu.

— Perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitettua oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin on loukattu.

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2017/1001 95 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä komission delegoidun asetuksen 2017/1430 19 artiklan 1 kohdan kolmannen virkkeen ja 10 artiklan 7 kohdan kanssa, on rikottu.

Kanne 3.12.2020 – Puma v. EUIPO – CMS (CMS Italy)

(Asia T-711/20)

(2021/C 35/74)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Puma SE (Herzogenaurach, Saksa) (edustaja: asianajaja P. GonzálezBueno Catalán de Ocón)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: CMS Costruzione macchine speciali SpA (Alonte, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti kuviomerkille, joka sisältää sanaosan CMS Italy – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 1 150 538

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 24.9.2020 asiassa R 2215/2019-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n ja CMS Costruzione macchine speciali SpA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu.

— Oikeusvarmuuden, yhdenvertaisen kohtelun ja hyvän hallinnon periaatteita on loukattu.

Kanne 3.12.2020 – Škoda Investment v. EUIPO – Škoda Auto (nuoli, jossa on siipi)

(Asia T-712/20)

(2021/C 35/75)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Škoda Investement a.s. (Pilsen, Tšekki) (edustaja: asianajaja L. Lorenc)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Škoda Auto a.s. (Mladá Boleslav, Tšekki)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin (nuoli, jossa on siipi) rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 17 991 861

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 6.10.2020 asiassa R- 284/2020-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— kumoaa kokonaisuudessaan väiteosaston 9.12.2019 tekemän päätöksen, joka koski väitettä nro B003083007

— palauttaa asian väiteosastoon niitä tavaroita ja palveluita, joita varten tavaramerkkiä on haettu, tarkempaa tutkintaa varten

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Menettelyllisesti virheellisen ensimmäisen asteen päätöksen oikeusvaikutusten virheellinen arviointi.

Kanne 4.12.2020 – Degode v. EUIPO – Leo Pharma (Skinovea)

(Asia T-715/20)

(2021/C 35/76)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: DEGODE – Dermago Development GmbH (Petershagen, Saksa) (edustajat: asianajajat O. Spieker, A. Schönfleisch ja N. Willich)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Leo Pharma A/S (Ballerup, Tanska)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus EU-sanamerkiksi Skinovea – Rekisteröintihakemus nro 17 898 565

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 4.9.2020 asiassa R 337/2020-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 9.12.2020 – Clean Sky 2 -yhteisyritys v. NG

(Asia T-721/20)

(2021/C 35/77)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Clean Sky 2 -yhteisyritys (edustajat: asianajaja M. Velardo ja asiamies B. Mastantuono)

Vastaaja: NG

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— velvoittamaan vastaaja maksamaan 141 094,80 euron suuruisen summan avustussopimukseen nro 632506 ”Wireless Flexible sensor co-operation for structural health Diagnosis/prognosis” liittyen Euroopan unionin seitsemännen puiteohjelman yhteydessä korotettuna Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamalla 3,5 %:n korolla 9.7.2019 lukien tosiasialliseen maksupäivään saakka

— velvoittamaan vastaaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraavaan kanneperusteeseen:

Vastaaja laiminlöi sopimusvelvoitteensa, koska se ei palauttanut määrää, joka liittyy henkilöstökuluihin, jotka katsottiin rahoitukseen kelpaamattomiksi kuluiksi. Tämän vuoksi kantaja toimitti 23.5.2019 veloitusilmoituksen, joka koski 141 094,80 euron suuruista määrää, joka oli jo maksettu Alpha Consulting Service Srl -yhtiölle, avustussopimuksen määräysten mukaisesti. Vastaajan, joka on Alpha Consulting Service Srl:n, joka on poistettu kaupparekisteristä, yhtiömies ja edustaja, velvoitteiden perustana olevista tosiseikoista vallitsee käsiteltävässä asiassa laaja yksimielisyys. Kyseisen yhtiön esittämät vastalauseet veloitusilmoituksen antamisen jälkeen ovat yleisiä ja epätäydellisiä eikä niitä ole tuettu todistein, minkä vuoksi ne vaikuttavat täysiin perusteettomilta. Kantajalla on näin ollen oikeus vaatia maksetun määrän takaisinperimistä ja palauttamista viivästyskorkoineen.

Kanne 10.12.2020 – Far Polymers ym. v. komissio

(Asia T-722/20)

(2021/C 35/78)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantajat: Far Polymers Srl (Filago, Italia), Gamma Chimica SpA (Milano, Italia), Carbochem Srl (Castiglione Olona, Italia) ja Jeniuschem Srl (Gallarate, Italia) (edustajat: asianajajat G. Abbatescianni ja E. Patti)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta ottamaan kanteen tutkittavaksi ja sen jälkeen kumoamaan Euroopan unionin virallisen lehden numerossa L 315 29.9.2020 julkaistun komission täytäntöönpanoasetuksen 2020/1336, jolla otettiin käyttöön polkumyyntitullit Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polyvinyylialkoholien tuonnissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahdeksaan kanneperusteeseen.

Ensimmäinen kanneperuste koskee säännösten virheellistä soveltamista ja ilmeistä virhettä polyvinyylialkoholien unionin tuotannonalan yksilöimisessä, johon komissio sisällytti markkinaehtoisten toimijoiden lisäksi omaan käyttöön tuottajat sekä tuottajat, jotka ovat samalla maahantuojia. Tällainen virhe (a) vääristi unionin tuotannonalan, joka tosiasiallisesti koostuu ainoastaan valituksen tekijästä, kärsimän vahingon määrittämisen, (b) johti sellaisten tullien asettamiseen, jotka eivät suosi vapaata kilpailua unionin markkinoilla vaan ainoastaan valituksen tekijää tai kolmansia maita, (c) johti siihen, ettei unionin tuotannonalan muiden toimijoiden (tuottajat, maahantuojat ja käyttäjät), jotka kantajien mukaan vastustivat tulleja, intressejä arvioitu asianmukaisesti, ja (d) johtivat siihen, että asetus on ilmeisessä ristiriidassa aiempien asetusten kanssa, joissa unionin tuotannonalan tuotantokapasiteettiä on pidetty siinä määrin riittämättömänä, että niissä säädettiin tullivapaista kiintiöistä. Samoista syistä riidanalaista asetusta rasittaa kantajien mukaan harkintavallan ylittäminen.

Toisella kanneperusteella kantajat väittävät, että riidanalainen toimi on vastoin SEUT 102 artiklasta ilmeneviä periaatteita, ja toissijaisesti, että sitä rasittavat ilmeinen virhe ja harkintavallan ylittäminen, koska sen seurauksena valituksen tekijä saa polyvinyylialkoholien markkinoilla määräävän aseman, koska se on ainoa unionissa toimiva markkinaehtoinen tuottaja ja koska se voi lisätä tuotantokapasiteettiaan. Asetuksessa ei oteta huomioon valituksen tekijän, joka on kieltäytynyt myymästä heikompilaatuisia polyvinyylialkoholeja hinnoilla, jotka heijastavat pienempiä tuotantokustannuksia, harjoittamaa kilpailua rajoittavaa menettelyä koskevaa asiakirjanäyttöä.

Kolmannella kanneperusteella kantajat vetoavat virheisiin asetuksen, jolla asetettiin tulleja SEUT 296 artiklan vastaisesti ja ilmeisen virheellisesti, perusteluissa siitä syystä, että komissio kieltäytyi segmentoimasta unionin markkinoita korkeamman ja matalamman laatutason tuotteisiin, vaikka se totesi, että polyvinyylialkoholeja myydään kahtena eri laatuna, joiden tuotantokustannukset, kohderyhmä ja hinnat ovat huomattavan erilaiset. Kantajien mukaan nämä kaksi laatua eivät ole päällekkäisiä eivätkä toisiaan korvaavia. Markkinoiden segmentoimisen seurauksena komission olisi kantajien mukaan pitänyt jättää matalan laatutason polyvinyylialkoholit tullien ulkopuolelle.

Neljäs kanneperuste koskee vinyyliasetaattimonomeereja, jotka ovat pääasiallinen valmistusaine polyvinyylialkoholien tuotannossa. Komissio ei kantajien mukaan ottanut polkumyyntimarginaalin määrittämisessä käytettävän normaaliarvon määrittämisessä huomioon sitä, etteivät kiinalaisten vinyyliasetaattimonomeerien hinnat olleet vääristyneitä vaan linjassa kansainvälisten markkinoiden hintatason kanssa. Samalla tavalla komissio ei ottanut vahinkomarginaalin määrittämisessä huomioon kiinalaisten viejien alempia kustannuksia, jotka vertikaalisen integraation vuoksi pienensivät vinyyliasetaattimonomeerien kustannuksia.

Viidennellä kanneperusteella kantajat esittävät, että komission perustelut riidanalaiselle asetukselle olivat SEUT 296 artiklan vastaisesti virheelliset ja ristiriitaiset, koska se ei ottanut huomioon metanolin vaikutusta kiinalaisten tuottajien kustannusten määrittämiseen eikä tästä syystä tunnistanut vahinkomarginaalin määrittämisessä tarvetta oikaista vientihintoja kyseisen kustannustekijän perusteella.

Kuudennella kanneperusteella kantajat moittivat sitä osaa asetuksesta, jossa komissio sääti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 254 artiklan nojalla kartonkiteollisuudelle tarkoitettujen polyvinyylialkoholien tuonnin vapauttamisesta, perusteenaan se, että kyseistä vapautusta (a) ei ulotettu muihin loppukäyttötarkoituksiin, jotka ovat täsmälleen samassa tilanteessa kuin kartonkiteollisuus, ja (b) sovellettiin vain polyvinyylialkoholien tuontiin seoksia jättämällä muu tuonti sen ulkopuolelle.

Seitsemännen kanneperusteen kohteena on SEUT 296 artiklan sekä perusasetuksen 12 perustelukappaleen ja 6 artiklan 8 kohdan rikkominen sillä perusteella, että komissio päätti olla ottamatta huomioon tiettyjä väitteitä vain siitä syystä, että niiden esittäjät olivat muita tahoja, joita asia koskee, eivätkä kiinalaisia viejiä. Näin komissio omaksui mielivaltaisesti periaatteen, jonka mukaan vain tiettyihin ryhmiin kuuluvat subjektit voivat riitauttaa unionin toimielinten antamat toimet.

Viimeinen ja kahdeksas kanneperuste liittyy SEUT 296 artiklan ja perusasetuksen 19 artiklan rikkomiseen tietoihin tutustumisen osalta. Komissio keräsi kantajien mukaan suuren määrän ei-luottamuksellista tietoa mutta ei antanut asianosaisille mahdollisuutta tutustua siihen. Näin asianosaisilla ei ollut mahdollisuutta ymmärtää komission perusteluja riidanalaisen asetuksen antamiselle.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin
julkaisutoimisto
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI